

ת"פ 10393/02 - פרקליטות מחוז מרכז נגד יהושע אל חדד, שלום צבי ריס

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 15-02-10393 פרקליטות מחוז מרכז נ' אל חדד ואח' בפני כבוד השופטת, סגנית נשיאת פרנקל (שייפמן) ליאורה

בעניין: פרקליטות מחוז מרכז - המאשינה

נגד

1. יהושע אל חדד
2. שלום צבי ריס - הנאים

הכרעת דין

כתב האישום:

בנוגד הנאים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות של תקיפה שוטרים בנסיבות חמורות (לאשם מס' 1 בלבד), נסיוון לתקipa שוטרים (לאשם מס' 2 בלבד), התפרעות (לשני הנאים) והפרעה לשוטרים במילוי תפקידם (לשני הנאים). עבירות לפי סעיפים 274(1) ו- 274(3) ו- 273 ביחד עם סעיף 25, 25, 152 ו- 275 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "החוק").

בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 2.2.15 בשעה 08:25 בצומת שילת התקהלו כ- 100 מפגינים חרדים אשר חלקלקו להתישבו על כביש 443, חסמו את תנועת כלי הרכב, הביעו צמיגים תוך צעקות וגידופים בganot מדינת ישראל ואיום על נשים שחלופו בסביבה, חלק מהמפגינים החזיקו שלטים.

נטען כי בעקבות ההתקהלו הוזעקו לצומת שוטרים, רס"ל מיכאל אמסלם (להלן: "מיקאל"), רס"ל יוסף בלו (להלן: "בלו") רפ"ק זיו אלנתן (להלן: "זיו") ושוטרים נוספים.

נטען כי בעקבות האירוע הגיעו מפקד תחנת משטרת מודיעין לצומת. עם הגיעו ניתנה הוראה לפזר את ההתקהלו. ככל השוטרים עשו נסיבות לפנו את המפגנים אל עבר המדרכה אולם חלק מהם סיירבו לההתפנות ואחזו בידיהם על מנת להכשיל את הפינוי בעודם ישבים ארצתה.

עמוד 1

נתען כי במהלך נסיונות הפינוי וההדיפה ניסה הנאשם מספר 2 לבעוט בראשו של השוטר בלו. בלו היזע את ראשו וכך מנעה הפגיעה.

נתען כי אז תפס בלו את הנאשם 2 וצעק לו "משטרת אתה עוצר".

נתען כי בשלב זהה, קהל המפגינים שזהוותם אינה ידועה למאשימה היכו את בלו בצוותא חדא עד אשר נפל ארצתה בעודו מחזק בגיןם 2.

המפגינים המשיכו להכות בבלו באמצעות אגרופים, לפניו ובכל חלקי גופו.

נתען כי במקביל החל זו לנסות לחלץ את בלו מתקיפות הקהל ללא הצלחה, והקהל היכה גם את זו.

נתען כי במקביל לתקיפת הקהל, הניף הנאשם 1 שלט המחבר למקל עז בשתי ידייו והיכה באמצעותו את בלו, על גבו, כתוצאה מעוצמת הפגיעה המקל נשבר לשניים.

נתען כי משהבחן מיכאל במעשהו של הנאשם 1, רץ לעברו והודיע לו שהוא עוצר.

נתען כי בתגובה לכך ניסה הנאשם 1 להימלט, דחף את מיכאל והשתולל.

נתען כי מיכאל ניסה לאחז בו בידיו, אך הנאשם 1 הניף את יד ימין שלו כלפי שפוגעה לפניו של מיכאל.

נתען כי בשלב זה הצליח מיכאל להשתלט על הנאשם 1 ואז מספר מפגינים叩פצו על מיכאל ודחפו אותו.

נתען כי לאחר שהצליחו בלו וזו להרים את הנאשם 2 מהכਬיש, תפס זו את הנאשם 2 מאחור, הנאשם 2 התנגד, בעט והשתולל ונפל על גבו של זו וגרם לו חבלה ביד, בכתף וגבג.

נתען כי זו ובלו לקחו את הנאשם 2 לכיוון הנידית, ובדרכם המשיך הקהל בנסיונות לשחרר את הנאשם 2 מידם, בכך, תוך קריאה לעברם "נאצים רוצחים".

נתען כי הנאשם 2 הוכנס בכך לנידית. נתען כי במהלך הנסיעה חבט הנאשם 2 במשען כסא נגג הנידית וטלטלו בכך.

נתען כי כתוצאה מהמעשים נזקק בלו לטיפול רפואי ונגרמו לו חבלות בגב, בחזה, ביד, בשוק הרגל שמאל, ושפשופים בעור.

נתען כי במעשהיהם המתוארים התקהלו הנאים התקהלות אסורה, במהלך הופר השלום באופן שיש בו כדי להטייל אימה על הציבור.

נתען כי במעשהיהם עשו הנאים מעשה בכוונה להפריע לשוטרים.

נתען כי במעשהיהם המתוארים תקף הנאשם 1 שוטר, אשר עסוק במילוי תפקידו במטרה להכשילו מביצוע תפקידיו תוך שהוא תקף בצוותא חדא עם אחרים.

טען כי בנסיבות המתוירים ניסה נאשם 2 לתקוף שוטר תקיפה הקשורה במילוי תפקידו כחוק.

מענה הנאשם:

הנאשמים כפרו בעבירות המיחסות להם בכתב האישום (עמוד 7).

הנאשם מס' 2 הודה בכך שהשוטר החזיק בו כפי שהוא מעובדות סעיף 5.

הנאשם מס' 1 טען שהוא לא החזיק מקל ולא היכה את השוטר כפי המיחס לו בעובדות סעיף 7, טען כי אחר עשה את הדברים.

הנאשם מס' 1 הודה בכך שהשוטר הגיע אליו ו אמר לו שהוא עוצר, אולם טען שהוא נעצר על לא עול בכפו.

הנאשם מס' 2 אמר שהוא לא אמר את האמירות המיחסות לו בעובדות סעיף 10 בכתב האישום.

ראיות התביעה:

השוטר יוסי בלון:

העד מסר כי הוא הגיע למקום ההתקלות בצומת של"ת, היה לבוש בגדי אזרחיים, עם זאת היה לו כובע זיהוי על ראשו, על מנת שייזוהה כאיש משטרה.

הוא חבר לכוחות שהיו במקום, לרבות למפקד התחנה. בעת שהוא הגיע למקום הוא ראה אנשים יושבים על הכביש ומונעים מכלי רכב לנסוע, הוא לא ידע את הסיבה להפגנה.

כעבור מספר דקות מפקד התחנה הורה לפנות את הציר.

השוטרים זהרו את המפגינים שישתמשו כלפיהם בכך על מנת שייזוזו, והשוטרים בפועל השתמשו בכך סביר, על מנת לפזר את קהל המפגינים (עמוד 11). השוטרים זהרו את המפגינים לאי התנועה (עמוד 12).

בשלב הנ"ל הוא עמד על הכביש ואחד המפגינים הניף את רגלו לגובה שכמעט פגע לו בראש, הוא היזז את גבו לאחר והחליט לבצע מעצר (עמוד 12).

העד- השוטר הבahir שהוא יודע שהבחור שהניף את הרגל הוא העוצר אותו עצר בפועל, הואיל ומהרגע שהבחור הניף את הרגל על אי התנועה, הוא, קרי, השוטר, צעק עוצר משטרה, נכנס לתוך ההתקלות של האנשים, אחיז בבחור והוציא אותו החוצה.

השוטר הבahir כי מהשלב בו הבחור הories את הרגל למדרכה, הוא, קרי, העד, החליט שהוא עוצר אותו. טען כי היה קשר עין רציף בין העוצר, גם שהבחור היה לבוש באותו בגדים כמו שאר המפגינים. טען כי מהרגע בו הבחור הניף הרגל, ועד הרגע שאחז בו והודיע לו שהוא עוצר, חלפו שתי שניות, והוא לא הסתכל לא ימינה ולא שמאלה, הוא הביט כל הזמן אל עבר העוצר. הוא אחיז בו וניסה להוציא אותו החוצה (עמוד 12). המתקהלים ניסו למנוע עדין

מלצת החוצה והחלו להכotta אותו, הוא נפל על הרצפה ביחיד עם העצור, המתקהלים ניסו למשוך את העצור ממנה, והוא החליט שהוא אוזק את העצור אליו. הוא אזק את יד שמאל שלו לאחת מהידיים של העצור, בדייעבד, בעת שנכנסו לנידת הוא ידע שהוא אוזק את יד ימין, וזאת על מנת שהעצור לא יתחמק ממנו.

מסר כי כל המפגינים לבשו אותו דבר, נראה אותו דבר, כך בלשונו, הוא פחד שם העצור "יצא ממנה" הוא יאבוט אותו בין כל המפגינים.

בשלב הנ"ל של האירוע, לדבריו, הוא הגן על העצור עם גופו מכל המכות שהם קיבלו.

הוא קיבל מכות ורגיש כאב גדול באחור הגב העליון, באחור גau המות.

מסר כי הסתבר שבשלב הנ"ל החלו להכotta באמצעות קרשים (עמוד 12).

מסר כי שוטרים עם מפקד התחנה הגיעו על מנת לעזור לו, הם הובילו את העצור לנידת והוא- העד, היה באפיקת כוחות.

השוטרים ניסו להכניס את העצור לנידת על מנת שהוא לא ישב מאחורי הנהג. הכל התרחש במהירות. בדייעבד העצור ישב מאחורי הנהג, החל לאחיזה במושב הנהג ולנענע אותו ולהפריע להנגן נהוג.

העד בקש מהעצור להפסיק, ומישר את ידו השמאלית אליו, העצור היה אוזק ליד שמאל של העד ובכך העד מנע מהעצור לננע את המושב שלפניו ולהפריע להנגן.

לדבריו, בעת שהוא תפס את הנאשם ועצר אותו, הנאשם אמר לו "בسر הכל הרמתי את الرجل" (עמוד 13 שורה 13).

האמירה חיזקה את מחשבת העד שהוא לא התבבל, גם שדבריו מלכתחילה היה בטוח במאחוז, ואdireת החשוד חיזקה את בטעונו (עמוד 13).

העד מסר שאינו יכול לומר מי היכה אותו.

במהלך הדיון הציג התקליטור בפני העד, המציג שסומן כת/11 (א).

העד זיהה את עצמו על הרצפה בשלב שהחלו המפגינים לעשות סביבו טבעת, כך בלשונו.

העד זיהה את עצמו, את העצור ואת זיו בתקליטור.

העד הבahir שבעת מהם היו על הרצפה והוא הוכה, הקהיל לא הבדיל בין לבין החשוד וכך בפועל הוכה גם החשוד.

העד אישר כי הוא ערך את המסתור שסומן כמציג ת/1 שעוניינו דוח מעצר.

לציין כי בהודעה למעוכב באשר לסייעת העצור נרשם כדלקמן: "תקיפת שוטר והתקהלות אסורה" ולצד הכתוב תגובת המעוכב/ העצור נרשם: "אני רק הרמתי את الرجل שלי לכיוון הפנים שלו".

בחקירתו נגדית נשאל והשיב כי הוא השתתף בפייזור של מספר הפגנות, אין בידו לומר כמה מפגינים היו באירוע.

נשאל והשיב שאם ב"כ הנאשם מציע שהשתתפו בהפגנה כ- 100 מפגינים, אפשרי הדבר.

באשר למספר השוטרים אשר השתתפו באירוע, מסר כי בתחילת האירוע הם היו 10 שוטרים (עמוד 15).

העד מסר כי הוא זיהה את עצמו עם כובע משטרתי בתקליטור המוצג, מסר כי המפגינים עמדו על הכביש והם העבירו אותם לאי התנועה ולמדרכה, בין באופן שהם הרימו את המפגינים למדרכה ובין באופן שהם השתמשו בכך סביר על מנת להעביר אותם למדרכה (עמוד 16 שורות 31, 32).

העד אישר שהוא עמד על הכביש. אישר שהוא תאר את האדם שלטונו תקף אותו באופן שהוא כינה אותו מפגין אחד לבוש שחור (עמוד 17 שורה 8).

נשאל והשיב כי בעת שרשם את הדוח, הוא רשם את מה שהוא ראה באותו רגע ומה שהיה להבנתו באותו הרגע. מסר כי ראה אדם לבוש שחור, והוא יכול להיות אותו מולו.

נשאל ואישר שכטב בדוח שאחד לבוש שחור הנייף את רגלו הימנית לכיוונו, ובבית המשפט אמר שהוא כמעט פגע לו בפנים.

במהלך הדיון נتبקש הנאשם מספר 2 ע"י ב"כ לעמוד לשוטר לשוטר על מנת להמחיש את הבדלי הגובה בין הנאשם לשוטר. נרשם בפרוטוקול כי הנאשם 2 נמוך מהעד והוא אDEM רזה (עמוד 20 שורה 3).

השוטר טען כי הנאשם עמד על המדרכה ויש להוסיף לגובהו של הנאשם את גובה המדרכה.

לצין כי מחקירתו הנגדית עלה שלא נרשם בדוח שהמפגין עמד על המדרכה (עמוד 17). נרשם כי המפגינים נמצאים על אי התנועה (עמוד 18 רישא).

נאמר לעד שהוא לא רשם בדוח שהחשוד עמד על המדרכה בעת שהוא הרים את הרגל וניסה לפגוע בו, השיב העד שככל ההתקהלוות הייתה על אי התנועה, והוא, הנאשם, היה חלק מאחרים.

נשאל והשיב שהמשטרה הדפה את המפגינים מהכביש לאי התנועה, והארע התנהל על אי התנועה כפי שהוא נצפה בסרטון.

טען כי הנאשם עמד על אי התנועה והדבר בא לידי ביטוי בדוח שנרשם כדלקמן:

"במהלך ההפגנה בצומת שילת, התנהל האירוע הנ"ל... אני מזהה בסרטון את האי תנועה" (עמוד 18 שורות 20 - 21).

עוד מסר העד כי בשלב של ההפגנה העצור הנייף את רגלו, אמר בתמיות "מה בסה"כ עשית הרמתי את הרגל" (עמוד 18 שורות 26 - 28).

נאמר לעד כי צריך להיות מאוד מזמין על מנת לבועט באדם בראש ולא ליפול, השיב העד שהוא רשם בדוח שמדובר אחד, לבוש שחור, הנייף את רגלו, מהדברים הנ"ל עולה כי לא בהכרח שהעצור בעט בראשו. החשוד הנייף את רגלו לכיוון ראשו, ובכוון כלל, והוא, קרי, העד, זו לאחר (עמוד 19 שורות 15 - 17).

נשאל כיצד עלה בידי החשוד להרים רגלו בהתאם ולא ליפול לאחר, השיב כי בעת שעומדים אנשים רבים מאחור, לא נופלים לאחר.

עוד מסר כי בעת שהוא החליט לעזרו את החשוד, הוא הכריז עליו כעוצר ולא נתן לו לבסוף (עמוד 19 שורה 29).

נאמר לעד כי גם בנסיבות בהן הנואשם עמד על המדרוכה, כגרסתו, לאור יחס הגובה ביניהם, בלתי אפשרי שהנאשם בעט בראשו, השיב העד, שבמצבים של לחץ וכשיש אמונה יש אדרנלין.

העד הבahir כי גם אם לא רשום בדוח שהנאשם עמד על אי תנועה, כל ההתנהלות הייתה על אי התנועה (עמוד 20), ובעת שהנאשם בעט בו, הוא היה עימיו בקשר עין רציף ותו록 שנייה אחר כך תפס אותו (עמוד 30 שורות 27 - 32).

נאמר לעד שבדוח הפעולה הוא רשם שעל מנת להגיע אל החשוד, החשוד ניסה לבסוף, והוא עליו להדוף את המפגינים, ורק בהמשך הוא קופץ על החשוד תוך שהוא צעק לו שהוא עוזר.

העד השיב בחזב ואישר את שנרשם בדוח (עמוד 21 רישא), עם זאת הדגיש שחרף מה שנרשם במסמך, הוא היה בקשר עין רציף עם החשוד, והוא תפס אותו שנייה, שתיים, שלוש, לאחר שהחשוד ניסה לבועוט בו (עמוד 21).

העד אישר שבעת שהוא תפס את החשוד האחרים הרביצו לו, עם אגרופים ועם ידיים, גם לאזרור הפנים.

נאמר לעד שהוא הוכה עם קרשים והוא לא עצר את המכנים, ורק את האדם שהניף את הרגל לעברו הוא תפס ועצר. העד השיב כי בזמן שהוא עצר את החשוד, הוא התמקד במעצרו ולא היו שם שוטרים נוספים לסיע לו עם האחרים, השוטרים הגיעו רק לאחר כמה דקות.

נאמר לעד שבדוח הפעולה שערק לא נרשם שהנאשם התפרק בניידת. העד השיב כי הנואשם התפרק בניידת והדבר לא נרשם בדוח כי אם בדוח ההשלמות.

טען כי בניידת הוא היה באפיקת כוחות, היה אזוק לעזרו והוא לא השתמש בכך.

נאמר לעד שהוא לא רשם בדוח את העובדה שהחשוד הפריע לשוטר שנאג. השיב כי אביעד אף, נהג ברכב והנאשם הפריע לו לנוגה, אולם לא היה זה ארוע חריג, ולכן הוא ציין את הדברים רק בדוח (עמוד 23).

נשאל העד כיצד הוא וגם השוטר אביעד, באשר להתנהלות הנואשם ברכב, ציינו את הדברים רק בדוח המשלים ולא ציינו הדברים בדוח שכתבו מיד לאחר האירוע. השיב העד שמאוחר יותר, לאחר שהוא רשם את דוח הפעולה, הוא נזכר שהנאשם גם הפריע לנוגה, ובאשר לנוגה, השוטר אף, טוען כי יש לשאל את הנוג מדוע לא ציין הדברים בדוח (עמוד 23).

העד הבahir שברגע שהוא תפס את הנואשם לא הייתה אפשרות לנואשם להתנגד ושניהם נפלו על הרצפה. עם זאת, הנואשם ניסה למנוע את איזוקו, וברגע שהוא אזק אותו הוא נשכב מעליו (עמוד 23).

נשאל העד מדוע הוא לא ציין בדוח שהוא קיבל מכח חזקה כפי שהוא תאר במהלך עדותו בבית המשפט, השיב שהוא תאר שהוא קיבל מכות, והמכה החזקה הייתה חלק מהמכות.

התעודה הרפואית שנערכה בעניינו של העד הוגש ע"י ההגנה וסומנה כמוצג נ/2, כמו הוגש הדוח שערך העד וסומן כמוצג נ/1.

לצין כי במו^ץג נ/1, דוח הפעולה, ציין העד כי במהלך הדיפה של המפיגנים, מפיגן אחד לבש שחור והניף את רגלו הימנית וכיון אותה לראשונה, הוא החיז את הראש על מנת להימנע מפגיעה. הוא היה בקשר עין רציף עם המפיגן. הדף את המפיגנים על מנת הגיע לבוחר, שבשלב הנ"ל, ניסה לברוח והוא רץ אחריו, וקפוץ עליו תוך כדי שהוא צעק משטרת אתה עצור ותפס אותו.

השוטר מיכאל אמסלם:

העד שימש כראש משמרות בתחנת מודיעין, בסירות.

העד מסר כי אינו זוכר את הארווע אלא רק את מה שרשם בדיון הפעולה שערכ (עמוד 24).

מסר כי הוא זוכר באופן כללי את הארווע, עם זאת מסר כי בעת שהוא רושם דוח ארווע, הוא רושם את מה שהתרחש, את מה שקרה, את מה שהוא ראה במו עניין, ורושם רק את מה שארע בארווע (עמוד 25 שורות 22 - 23).

כעת ראיית הוגש וסומן הדוח שערך העד וסומן כמוצג ת/2.

הדוח הוגש בהסכמה מכח כל הקפות הזירה שבעבר (עמ' 25).

במהלך עדותו הדוח שערך העד היה מונח לפניו.

במסגרת הדוח (mmo^ץg ת/2), רשם העד כי במהלך הפגיעה בצוות שילת המפיגנים החלו לרדת לכਬיש, הם הפריעו לתנועה וסיכון חי אדם. השוטרים הדפו את המפיגנים וכיון המדרכה.

בעת שהוא הדף את המפיגנים הוא ראה שiosis בלו מבצע מעצר של אחד המפיגנים, וראה קבוצה גדולה עוטפת אותו, קרי, את השוטר בלו, ופוגעת בו פיזית. ציין כי ראה אדם שעונה לשם חדד יהושע, אוחז מקל עם שלוט ביד, האדם אחז את המקל בשתי ידייו והניף אותו מלמעלה למטה על ראשו של יוסי בלו, בעת שiosis בלו ביצע מעצר וחבש לראשו כובע זיהוי.

עורק הדוח כתוב כי הוא היה בקשר עין רצוף עם החשוד אל חדד, לא הוריד את עיניו ממנו. מיד הוא רץ לעברו, והודיע לו שהוא עצור. החשוד ניסה להמלט, בהמשך החל להשתול ולהדף את השוטר. השוטר ניסה לאחז את החשוד ביד, אך החשוד הניף את יד ימין בזרחה שפגעה בפניו של השוטר בצד ימין. ציין כי מיד הוא אחז את צווארו של החשוד עם זרוע יד ימיןו, כאשר החשוד מכופף לכיוון הרצפה. בעת שהוא היה עם העצור, קפצו עוד מספר חרדים והחלו להדוף אותו. בשלב הנ"ל הוא לא שחרר את החשוד, הוא הוביל אותו לנידית ומשם לתחנת המשטרה ברמלה.

השוטר ציין כי היה שימוש בכך בעת איזיקת הידיים וכח סביר על מנת לבצע את המעצר.

בחקירה הנגדית נשאל והסביר שהאדם עם המקל ענה לשם אל חדד יהושע.

טען כי אין באפשרותו לזהות מי מבין הנאים שישבו באולם בית המשפט הוא אשר החזק את המקל.

מסר כי הוא ראה את השוטר בלו מבצע את המעצר בצומת שלית, והוא לא ידע מה סיבת המעצר.

ראה את השוטר בלו מנסה לבצע מעצר, ובזמן שביצע מעצר הוא הותקף ע"י אנשים, למשט זכרונו זה היה בנסיבות מסוימות, והוא אינו יודע אם זה היה על הכביש, הוא חשב שכן, אולם הוא לא רשם בדוח. הוא ראה אנשים פגעו ביויסי בלו (עמוד 26).

נשאל והשיב כי הארווע ארע על אי התנועה שמסומן במספר 2 על גבי התרשים שסומן כמוצג נ/3, המפגינים היו על הכביש שסומן בתתרשים במספר 4 (עמוד 27).

לא עלה בידי העד לומר מה רוחב אי התנועה.

טען כי הוא הבין באדם שהחזק בשלט אותו אדם היכה את השוטר בלו בראשו.טען כי הוא היה עם אותו אדם בקשר עין, במרקח סביר ממנו, הוא היה שם על אי התנועה (עמוד 28).

השוטר מסר כי הוא עמד קרוב לאי התנועה, במרקח סביר מהחשוד שהוא יכול היה לשמור על קשר עין אליו.

החשוד הגיע למקום שהיה בו המולה ונתן מכח עם המקל לשוטר בלו, היה בידו מקל עם שילוט (עמוד 29).

מסר כי הוא לא הוריד מאוינו אדם את העיניים ושמר אליו על קשר עין רצוף.

הוסיף כי הוא רץ לעברו, בעת ששמר אליו על קשר עין, הוא לא עקף אנשים ולא איבד קשר עם החשוד במהלך הריצה (עמוד 29, שורות 1, 2).

טען כי אם היה לו ספק בזיהות הבוחר החשוד, הוא היה אומר (עמוד 30).

נשאל והשיב כי אפשרו שאוינו בחור הניף את ידו ופגע בו בפניו וטור כדי ההשתלטות, בטעות (עמוד 30), נשאל ומסר כי הוא אמר לאדם שהוא עוצר והיתה עליו חובה לומר לו את סיבת המעצר (עמוד 30).

מוזגים שהוגשו בהסכם:

המוזגים ת/1 - ת/13 הוגשו בהסכם.

ת/1 הינו דוח מעצר של החשוד ריס שלום, הנאשם מספר 2, שערק השוטר יוסף בלו. בדוח נרשם כי תגונת החשוד הייתה "אני רק הרמתי את الرجل שלי לכיוון הפנים שלו".

ת/2 הינו דוח פעולה שערק השוטר אמלם מיכאל, באשר לאירוע, בו נרשם בין היתר, שהוא היה בקשר רצוף עם החשוד אל חדד, ולא הוריד ממנו את עיניו. נרשם כי החשוד, את המקל עם השילוט, הניף על ראשו של יוסי בלו, בעת שיטו ביצע מעצר. עוד נרשם כי בעת שערק הדוח ניסה לעצור את החשוד, החשוד השתול ודחף את השוטר והניף את היד בצדקה שפגעה בפניו של השוטר מצד ימין.

ת/3 הינו דוח פעולה שערך השוטר רס"מ אלגרבלי שי, בו נרשם, בין השאר, כי במהלך הפגנה קבוצת חרדים ישבו על הכביש, בידיהם של חלק מהפגנים היו קרשים ושלטים. במקום נוצרו לחץ תנועה כבדים. עורך הדוח ניסה לפנות את המפגנים אשר החלו להתקרע, לצעוק, לדחוף, להחזיק אחד בשני. הוא הדף את המפגנים מנתיב הנסעה על מנת לפניהם. המפגנים החלו לצעוק ולהתקרע, הניפו את השלטים לכיוונו. השלטים היו על מקלות עץ. הפגנה החלה להיות בשליטה רק לאחר אזעקה כוחות נוספים למקום האירוע. הארוע הסתיים מבחינת השוטר, עורך הדוח, בשעה 16:10.

ת/4 הינה אמרת החשוד יהושע אל חדד שנגבתה בשעה 12:30 ביום 2.2.15.

החשוד נחשד בעבירה של תקיפת שוטרים, נסיון להימלט כאשר השוטר ניגש והוא היה לו על מעצרו, סרוב להשמע להוראות משטרת עלולות על מדרכה, או לעזוב את המקום, קיום הפגנה בלתי חוקית או לא לפי תנאי הרשיון, הפרעה לתנועת רכבים במקום, הפרעה לשוטר במהלך עבודתו בעת שהוא עצר חשוד נוספת, ותקיפתו.

החשוד מסר כי הכל שקר וכזב, אין לו צורך להתייעץ עם עו"ד, הוואיל והכל שקר וכזב.

מסר כי הוא ראה באותו שמתקימת הפגנה, הוא חשב שההפגנה חוקית. הוא הגיע למקום ועמד על המדרכה, על איזה התנועה. הייתה המולה. בדרך כלל הואBORUCH ועומד לצד. בעת שהוא רצה לברוח מהמקום התנצל עליו שוטר, חנק אותו והפיל אותו על הרצפה, הוא סובל מכאבים. הנאשם הציג לשוטר בעת גביה אמרה את ידו השמאלית עליה נצפו שריטות. טען כי אמר לשוטר שהפיל אותו שהוא יבוא אליו לכל מקום, ושלא ירביץ לו.

מסר כי הוא הגיע מאוחר להפגנה. טען כי הוא אינו יודע מודיען עצרו אותו.

טען כי הייתה המולה ואפשר שהמשטרת הייתה בחוסר אונים ולכך לקחו אותו.

נסאל עם מי הוא היה במקום והשיב "אני מכיר בפנים ולא בשם".

כפר בכך שהוא החזיקسلط. כפר בכך שהוא תקף שוטר וניסה לשחרר עצור מידיו של השוטר. טען כי לא הניף שולט ומכל על שוטר.

טען כי אפשר שהשוטר טעה, אולי הוא ראה מישחו אחר.

באשר לשאלת ברוח, השיב שיש המולה והחליט ללקת מהמקום. ברגע שהשוטר הודיע לו על המעצר הוא הלך עם השוטר, לא ניסה להימלט. טען כי דברי השוטר הם שקר וכזב, נהפור הוא, הוא אמר לשוטר לתקן אותו لأن שהוא רוצה. טען כי יש לו כאב בצלעות, כנראה מהפעולה של הנפילה שהשוטר הפיל אותו, והוא מקווה שהכאב יעבור. שוטר חנק אותו והפיל אותו לרצפה וגרר אותו.

ת/5 הינו טופס ידוע חשוד בדבר זכויותו בטרם חקירה. הטופס מתיחס לחשוד יהושע אל חדד.

ת/6 הינו הודעת חשוד. הודעת החשוד שלום צבי ריס.

החשוד נחشد בכך שבצומת שליל ביום החקירה 2.2.15, ביחד עם אחרים, הוא סרב להוראות המשטרה לעלות למדרכה או לעזוב את המקום וקיים הפגנה לא חוקית, והפרע עלכלי רכבי במקום. כמו כן, תקף את השוטר יוסי וניסה לבורוח מהמקום. לאחר שנעצר ונכבל באזקיים סרב להכנס לנידת, ובמהלך הנסעה השתול והפרע לשוטר לנוהג בנידת ובעת בכasa של הנהג.

החשוד מסר שהכל שקרים, הוא לא מעוניין להיעזע עם עו"ד, הוא יספר מה אروع.

מסר כי זה היה במעבר חציה, היה אור יירוק, הם רצו לרדת והשוטר התנצל עליו והוא לא נתן לשוטר מכאה. טען כי בנידת הוא לא עשה מאומה. הוא רצה לרדת לכביש כי החבר שלו היה בצד השני. נשאל והשיב כי הוא לא רוצה לומר את השם של החבר. נשאל מדוע הוא לא עלה למדרכה או לא עזב את המקום לפי הוראות השוטרים והשיב "היהתי על המדרכה" (גלוון 2 שורה 20).

נשאל מה הוא עשה במקום השיב שהוא לא עשה כלום. הוא עמד מהצד והסתכל.

מסר כי הוא לומד במידען והסתכל מהצד בעט שהוא עמד על המדרכה. הוא לא תקף שוטר. אם השוטר טוען שהוא תקף אותו, הדברים אינם נכוןים.

נאמר לנאים שהשוטר טוען שהוא הניף את רגלו וניסה לבועט בראשו של השוטר, השיב, שאין הדברים נכוןים, הוא לא ניסה לבועט, שהשוטר התחיל לרווח הוא ברוח (גלוון 2 שורה 34).

נשאל כיצד הוא ידע שהשוטר רץ לכיוונו, השיב שהוא דחף של אנשים והתחל לרווח (גלוון 2 שורה 36).

נשאל כיצד הוא ידע שהשוטר רץ לכיוונו, השיב "ראיתי אותו שולח את הידים ומתחילה לרווח אז ברחתתי". נשאל מדוע רק הוא ברוח, ונאמר לנאים כי אם הוא לא היה עושה מאומה, הוא לא היה ברוח. השיב כדלקמן: "לא. רק אני ברחתתי ואני לא יודע על הבלבול" (גלוון 3 שורה 42).

טען כי הוא לא שמע שהשוטר אמר לו כי הוא עצור.

טען כי הוא לא ניסה לבועט בראש השוטר.

מסר כי היו אותו עוד אנשים אבל הוא אינו יודע מי.

נאמר לנאים שהאנשים שמכירים אותו ניסו לשחרר אותו מ אחיזתו של השוטר, השיב "הם גיררו אותו לא יודע מה בדיקת ההלר" מסר כי הוא לא ראה שהם תקפו את השוטר. כפר בכך שהוא סרב להכנס לנידת. מסר כי לא יודע לו שחבריו תקפו את השוטר באגרופים ובקרשימים.

גובה האמרה אמר לחשוד שהוא מבחין בסימנים על ידי ונשאל ממה הסימנים.

השיב שזה נראה מהזרים ומהగירות שגררו אותו. נשאל והשיב שאנו זקוק לטיפול רפואי. מסר כי הוא לא סרב להכנס לנידת. מסר כי הוא לא הפרע לשוטר בנידת. מסר כי השוטר שנכנס לפניו לנידת הפרע לו להכנס לנידת וצעק דבר מה לשוטרים הנוספים.

טען כי הוא לא השתולל בנימית, ולא חבט ונדנד את כסא הנהג.

ת/7 הינו טופס ידוע לחשוד בדבר זכויותיו. הטופס מתייחס לחשוד שלום צבי ריס.

ת/8 הינו גליון תצלומים

ת/8 (1), גליון בו נצפה השוטר יוסי בלוי, מציג שריטה על הזרוע.

ת/8 (2), גליון בו נצפות הידיים של השוטר יוסי בלוי.

ת/8 (3), גליון בונצפות ידיו של השוטר יוסי בלוי.

ת/8 (4), גליון בו נצפה גבו של השוטר יוסי בלוי.

ת/8 (5), גליון בו נצפות ידיו של החשוד אל חדד יהושע.

ת/8 (6), גליון בו נצפות ידיו של החשוד אל חדד יהושע.

ת/8 (7), גליון בו נצפות ידיו של החשוד אל חדד יהושע וחבלת נצפית על כף היד.

ת/8 (8), גליון בו נצפות זרועו של השוטר יוסי בלוי.

ת/8 (9), גליון בו נצפית זרועו של השוטר יוסי בלוי.

ת/8 (10), גליון בו נצפית כף ידו של השוטר יוסי בלוי.

ת/8 (11), גליון בו נצפית כף ידו של השוטר יוסי בלוי.

ת/8 (12), גליון בו נצפות כפות ידיו של השוטר יוסי בלוי.

ת/8 (13), גליון בו נצפה גבו של השוטר יוסי בלוי.

ת/8 (14), גilioן בו נצפית זרועו של השוטר יוסי בלו.

ת/8 (15), גilioן בו נצפה החשוד מספר 2 לרבות פרקי ידי.

ת/8 (16), גilioן בו נצפה החשוד מספר 2 לרבות ידיו הכבולות באזיקים.

ת/9 הינו מזכיר שערק השוטר בועז לוי, בו ציין כי נתקשו השוטרים לחת את העצור יהושע אל חדד לבדיקה רפואי, לאחר שהתלוון על כאבים בצלעות.

ת/10 הינו מזכיר שערק השוטר בועז לוי, בו ציין כי הגיעו לתחנה מספר אנשים שמסרו שיש להם במיל את המעצר של החשוד, (כך נרשם בזיכרון). הוא ביקש משני אנשים שייצרבו את החומר וימסרו לו, היה והוא היה עסוק עם עצור אחר, הוא ביקש מאנשים להמתין עד לקבלת החלטה, אולם, בעבר מספר דקות הם לא היו בתחנה.

ת/11 הינו מזכיר שערק השוטר אהרון הלוי, בו ציין כי הוא גלש באינטרנט באתר של יו טיב וראה קובץ של הפגנה שהיתה את מול בצתמת שלט. המסמך נרשם ביום 3.2.2015. הוא זיהה את אחד השוטרים של התחנה, הוא הוריד את הסרטון, צרב את הקובץ בשני עותקים, אחד הוא צירף לתיק החקירה.

ת/11 א', הינו התקליטור.

ת/12 הינו תיעוד רפואי של השוטר גורדזינסקי אורן אשר הופנה למוקד חירום עקב חבלות. נרשם כי המטופל נמצא תחת השגחה רפואי. בהמשך נרשם כי הוא נחבל בזמן הפגנה בצתמת שלט ויש ריגשות על רכה שמאלית במישוש.

ת/13 הינה אמרה שמסר מר שלמה אברהם, מוסר האמרה מסר שהוא נסע ביום 2.2 בשעה 08:25-08:30 מחשמנאים לכיוון רملה, הוא הגיע לצמות שלט, הוא הבחן בכמות גдолלה של אברכים כ-50 איש אשר החזיקו שלטים בידיהם. הוא הבין כי ככל הנראה עומדת להיות הפגנה. הוא התקשר למוקד 100 דיווח לשוטרת. בהמשך הוא נסע לפתח תקווה, הוא לא זיהה אנשים מכיר למראות שעבד בקריית ספר 20 שנה.

ת/14 הינו דוח פעולה שערק סגן ניצב אמיר קלין.

עורק המסמך כתוב כי הוא הגיע בשעה 10:20 לצמות שלט אשר הייתה חסומה והוא נתן הוראה שההפגנה לא חוקית ועליהם לפנות את הכביש.

לאחר שלא נשמעו להוראות הוא נתן הוראה של פיזור הפגנה וסיום באופן אישי בפתחת הכביש על ידי הזרת המפגינים מהכביש.

הוא נאלץ להשתמש בכוח סביר במהלך ההפגנה ובלשון עורך הדוח: "הגעתי לאקט של מעצר חרדי, שהבלש בלו אזק אותו אליו יד ליד תור סיוע של... זו עזרתי לשוטר לנקחת את החרדי לאוטו, במהלך הליכתנו לאוטו- החרדי אמר לבlesh", "הרמתי את الرجل ע"מ לפגוע לר' בראש".

ערוך המסמך כתוב שהוא הנחה להכניס את האדם לנידית ולנסוע לתחנת לוד.

ת/15 הינו דוח פעולה שעריך השוטר ברג שלומי.

נרשם, בין היתר, כי במהלך משמרת דוח על התקהלות והפגנה של חרדים בצומת שילת. הוא הגיע למקום, הבחן במספר רב של מפיגנים חרדים כ-200-100 מפיגנים וכ-15 שוטרים.

החרדים עמדו על כביש 443 וחסמו פיזית את הכביש, מנעו מכלי רכב לנסוע על הכביש.

ביחד עם השוטרים הם הצליחו להדוף את המפיגנים חזרה אל המדרכה.

המפיגנים ירדו בחזרה לכביש וחסמו את השוטרים. השוטרים ניסו להדוף אותם אל המדרכה מספר רב של פעמים. הם לא נשמעו להוראות המשטרה. בשלב מסוים הוא הבחן בהמולה וראה את השוטר יוסי בלו על הקruk אוחז באדם ומנסה לעזרו אותו וקובצת גדולה של מפיגנים ניסתה למנוע מיויסי בלו לבצע את מלאכתו. יחד עם שוטרים נוספים שהיו באותו מקום הוא נעמד כחוץ בין השוטר בלו והשוטרים שעוזרו לו לבין המפיגנים שהקיפו אותו, הוא הרחיק את המפיגנים על מנת למנוע מהם מהפצע ולהשלים את המעצר ולקחת את העזרו מהמקום.

ת/16 הינו דוח פעולה שעריך פרק הררי יוסף.

בדוח נרשם, בין היתר כי, כשהוא הגיע למקום שהיה חסום ע"י חרדים היו מעט שוטרים, הוא הבחן ביוסי גואטה, ביוסי בלו, בשיא אלגרבל.

המפיגנים הפגינו כוח רב, תקפו את השוטרים ולא נענו לבקשת השוטרים לפנות את הצומת.

הגיעו כוחות נוספים מג"ב לסיע בפינוי הציג.

המפיגנים התעמתו גם עם אזרחים תמיימים והוא נאלץ להשתמש בדחיקות המפיגנים.

בשלב מסוים בוצע מעצר של שני חשודים בתקיפת שוטרים. המפיגנים לא הצליחו לבצע את המעצר ותקפו את השוטרים והשוטרים נאכלו להשתמש בכוח סביר על מנת לחלץ את השוטר יוסי בלו מתוך המטען המתפרק, וגם בשלב זהה המפיגנים המשיכו לחסום ולתקוף את כל מי שהוא מסביב.

ת/17 הינו צלום של הצומת.

ת/18 הינו צלום מתוך המוצג ת/11 א', התקליטור.

ת/19 הינו פסק דין בערעור פלילי 16-05-13807.

לצין כי בטיעות נרשמו שני מזגמים נוספים כת/16 ות/17 בישיבת יום 17.7.2017.

ת/16 הינו פסק הדין בביתಕ פלילי 01-05-2005 ירושלים.

ת/17 הינו פסק דין בערעור פלילי 95-6202.

השוטר אמיר קלין:

העד שימש במועד האירוע מפקד התחנה ומפקד ההפגנה שהתקיימה.

העד מסר כי כשהוא הגיע הוא הסביר למפגנים כי מדובר במחאה בלתי חוקית והוא מבקש מהם לעלות לשול על מנת להחזיר את הסדר על כנו. המפגנים לא נענו לבקשתו.

לפתע הוא קלט שיש מעגל של מפגינים שעומדים, הוא נכנס אל המעלג וראה את ballo ומפגין על הרצפה שבלו ניסה לאזוק את המפגן וחברות המפגנים יצירה טבעת סביבו, הוא נכנס פנימה וביחד עם השוטר איתיו, הוא ראה באותו מקום גם את השוטר זו אלנטן (עמוד 36), הוא סייע לבלו במניע המפגין על הרצפה. הם הרימו את העצור והתחילו ללקת אותו לכיוון הנידית, ballo אחיז לו ביד אחת והוא בשנייה. אפשרי שבלו היה אזוק לעצור. במהלך כניסה לנידית העצור התנדג, ballo סייע לעצור באופן שלחץ על ראשו קלילות, העצור נכנס לנידית.

בעת שהעצור נכנס לנידית הגיע עצור נוסף, למיטב זכרונו של העד השוטר אמסלם הוביל אותו, ולשאלתו נאמר "נתנו לו מקל על הראש, שמו אותו בנידית, אמר תיקחו גם אותו לרמלה" (עמ' 37).

העצור הראשון, כך לדברי העד, בעת שהוא והשוטר ballo אותו לנידית אמר "הרמתי את الرجل כדי לבעוט לבראש או לפגוע לבראש... הוא אמר את זה בחירות רב..." (עמ' 37 שורות 14-15). העד מסר שבמזכר שהוא ערך המוצג ת/14, הוא ציטט את דבריו העצור.

בחקירה הנגידית אישר שכourt העצור אמר (עמ' 41 שורות 4-6). נאמר לשוטר שהחשוד לא אמר את מה שנאמר, וגם השוטר יוסי ballo לא אומר את הדברים, שהם שניהם באותה עת היו ליד העצור, וכל אחד מהם שמע אמרה אחרת. העד השיב כי בעת שהעצור אמר את הדברים ונכנס לנידית הוא לקח עט ורשם את המשפט שהעצור אמר על היד שלו, בהמשך העביר את האמרה לדוח הפעולה (עמ' 41 שורות 13-15).

טען כי אין לו ספק שהוא שאמր העצור צוטט כפי שהעצור אמר, הויל והוא רשם את האמור על היד ואם מישחו שמע משהו נוספת, יוכל לאחר מכן לרשום בערך את הדברים שאמר החשוד (עמ' 41 שורות 22-24).

העד אישר כי הוא עזר לאזוק את הנאשם מספר 2, הנואשם בשלב הנ"ל היה אזוק חלקית (עמ' 42 שורה 3).

נשאל אם במהלך כל הרעש היה במקום הוא שמע את העצור אומר את המשפט שהוא הרים את الرجل על מנת לפגוע

עמ' 14

בשופט בלו, העד השיב בחיוב (עמוד 42 שורות 13-9), טען כי הם היו צמודים, ובעת שהם הילכו לנינית אומנם היה רעש אבל זה לא הפריע לחתת את החשוד לנינית.

נשאל והשיב שלא שאל את השוטר בלו אם הוא בטוח שהחשוד הוא החשוד הוואיל והשוטר בלו אזק את החשוד והתעמת איתו ברצפה ולא היה מקום לשאול תור כדי זה שהיה מאבק בין השוטר לחשוד.

השוטר יוסי גואטה:

השוטר מסר כי הוא משתמש כראש מושרד מודיעין בתחנת מודיעין.

ביום הארווע כשהוא הגיע לבניין חצי חסום, אנשים ישבו על הרצפה וצעקו. הוא הגיע למקום לבוש אזרחי והוא עם כובע זיהוי משטרתי. הוא הזדהה כקצין משטרה ובקש כי יפנו את הצומת. בהמשך האנשים לא פינו את הצומת. הוא שמע קריאות לעזרה. הוא ראה המולה וראה מספר אנשים אוחזים בבחור, אחד מהפגנים, וניסו להכנסו אותו לתוך הרכב. הבחור השתולל וזעק והתנגד באופן אקטיבי תוך הנפת אגרופים ורגליים היה צריך ללא מעט אנשים על מנת להשתלט עליו. לאחר שהשתלטו עליו הצליחו להכנסו אותו לנינית. השוטר שהוביל אותו היה יוסי בלו. **בחקירתו הנגידית** נשאל והשיב שהוא חשב שבעת שהוא הגיע העוצר כבר היה אזק או שנייסו לאזק אותו. הוא לא היה אזק ברגליים. הוא השתולל מאוד ובעט בדלת של הנינית וגם נתן מכות אגרוף (עמוד 43).

נאמר לשוטר שהוא מתאר שהחשוד נתן בעיטות בעת שנייסו להכנסו לנינית, והזהה שמניחים בפניו היא שהשוטר הנינו יד על ראשו של החשוד וכופף אותו על מנת להכנסו לנינית.

העד השיב שלא זאת הייתה הסיטואציה. טען כי החשוד לא הסכים להיכנס אל הנינית, והוא שניים או שלושה אנשים שהיו צריכים לtraposo אותו בכוח, בידים וברגליים על מנת להשתלט עליו (עמוד 44 שורות 9-3).

העד נשאל והשיב שהוא ראה את הנאשם מספר 2 לפני שנכנס לנינית אבל לא ראה את האקט של המעצר שלו, הוא ראה אין הוא נכנס לנינית (עמוד 44 שורות 22-20).

השוטר אורן גור:

העד משתמש כסיר במשטרת מודיעין.

העד תאר כי בשלב מסוים לאחר שהם עטפו את המעורבים בהפגנה נוצר מצב מסוים סביב השוטר יוסי בלו בעת שהוא ביצע מעצר של חשוד. הם היו במרחק של מספר מטרים אחד מהשני. סביב השוטר בלו היו אנשים רבים רבים להרבייז לו ולמשור את העוצר. בשלב מסוים אדם חרדי ללח שדרית, שזה קרש שעלו תולמים את הכרחות של ההפגנה, קרש באורך של כמטר, אולי יותר, והניף אותו והכה את יוסי בלו בגב.

הארוע לקח שניות בודדות. הוא ראה את השוטר אמסלם, שטאפס את הבחור, התחיל מאבק. בשלב מסוים בלו נפל על הרצפה עם העוצר שטאפס, לא עם האדם שהכה אותו בגב, האדם שהכה אותו בגב נתפס ע"י השוטר אמסלם.

בעת שבלו נפל על הרצפה עם העוצר הוא ניסה לאבטח אותו וליצור חיז' בין המפגנים על מנת שיוכל להמשיך את

המעצר, הוואיל ובלו הותקף ובעטו בו.

בחקירה הנגדית נשאל העד והשיב כי כשהוא בא לשיער לשוטר בלו, השוטר בלו ואותו אדם עדיין עמדו (עמוד 45). נשאל והשיב כי הוא אינו יודע מודיעם נפלו על הרצפה (עמוד 46). הוא עמד מול בלו וראה שדברים עפו עליו, חפצים של ההגנה.

העד אישר כי רוב האנשים היו לבושים כחדריים. אישר שאנשיםzzo כל הזמן ולא עמדו במקום. אישר שלא היה לו קשר רציף עם אף אחד מהאנשים (עמוד 46). אישר שהוא ראה אדם שמניף קרש, והסתכל וראה את הקרש שהוא הכה בשוטר בלו, הקרש נשבר על השוטר בלו, האדם הכה את בלו בגב. הארווע תפס את עינו, והוא ראה את השוטרamic אל אמלם תפס את החשוד. הוא לא הוריד את העיניים מהאדם שהניף את המקל ושביר את המקל על הגב של בלו, האדם אשר נעצר ע"י השוטר אמלם (עמוד 47). הארווע ארע ממש תוך שנייה או שתיים, השוטר אמלם תפס את הבחוור.

במהלך הדיון זיהה העד את הנאשם מספר 1 כמו שהחזיק את המקל (עמוד 48).

העד נשאל והשיב שהוא לא זוכר שהאדם ניסה להימלט מהשוטר אמלם. הוא שמר קשר עין רצוף מהרגע שאמלם תפס את האדם ושם עליו את ידו, לאחר מכן כבר הסתכל ימינה ושמאליה. מהרגע שהוא הניף את המקל והכה את השוטר בלו ועד הרגע שנתפס ע"י השוטר אמלם, הוא היה בקשר עין רציף עם החשוד (עמוד 48). החשוד היכא את השוטר בלו בגב, הוא אינו זוכר בדיקת המיקום.

נאמר לעד שאמלם אמר שבלו הוכה בראש עם המקל, השיב העד כי אפשרי שמנקודת המבט שהשוטר אמלם ראה את הדברים הוא ראה את הדברים בצורה אחרת (עמוד 48).

העד נשאל והשיב שהוא לא התבלבב הוא ראה את האדם מניף את המקל וראה את זה שאמלם תפס אותו.

נשאל והשיב כי אם קיימות סתיות הדבר נובע לכך שככל שוטר חווה את הארווע בצורה אחרת מהמקום בו עמד. החשוד היה מאחוריו בלו, בלו לא היה על הרצפה בשלב הנ"ל, בלו היה עם החשוד, ורק בהמשך נפל על הרצפה, האדם היה מאחוריו בלו, והניף את המקל ופגע לו בגב. מנקודת המבט שלו הוא ראה את אמלם בקשר עין וראה שתפס את האדם שהיכא (עמוד 49).

השוטר אביעד אף:

העד שימש כבלש בתחנת מודיעין ביום הארווע.

הוא הגיע להגנה בaczומת שילת ביחד עם השוטר יוסי בלו, שהיה ראש הצוות שלו.

ביחד עם הכוחות שהיו במקום, הם החלו להרחק את המפגינים מהכਬיש.

בשלב מסוים, לבקשת השוטר בלו הוא ביצע פעולה מסוימת שגרמה לו להתרחק מהשוטר בלו, כ- 50 מטר. לפטעה הוא שמע המולה וצעקות. הוא הסתכל אחריה וראה המולה סביב אחד השוטרים במקום שבו יחסית רחוק מהמקום שהוא

היה. הוא החל לרצוץ, הגיע למקום וראה את השוטר בלו שוכב על הרצפה ואוחז בידו אחד מהמגנים.

השוטר בלו ביקש ממנו להוציאו איזיקים, הוא סיע לו להוציא את האיזיקים, ולבקשת השוטר בלו הוא סיע לו לאזוק את המגן "יד ביד" כדי שהמגן לא יברך.

העד מסר כי היה קושי להגיע למקום, הואיל והיתה התגוזדות סביב השוטר בלו והעצור, התגוזדות של יותר מ- 50-40 אנשים. לקח לו מספר שניות לפנות את הדרך ולהכנס, עד שהוא הגיע לשוטר בלו הוא הוכה לא מעט מכות, וגם השוטר בלו הוכה לא מעט מכות, והכל היה במתירה לנסות ולשחרר את העצור מהידיים של השוטר בלו. העד ציין כי קשה מאוד להשתחרר מהשוטר בלו הואיל והוא גודל מבחינה פיזית וחזק מאוד, עם הכוחות הפיזיים שלו מול כל האנשים הוא הצליח לאחוץ בחשוד, חרב המכחות שהוכה. לאחר שבסייעו של העד א Zukן את החשוד לידי בלו, הם החליטו להוציא אותו מהמקום, הגיעו שוטרים נוספים לסייע להם והם עשו מעגלים סביב השוטר בלו על מנת שיגיע לרכב במהירות ובבטיחון.

הרכב היה במרחק של 10 מטר מהמקום בו התרחש האירוע.

כל הדרך לרכב הם הוכו, כל השוטרים. העצור לא רצה להכנס לרכב. היה צורך להשתמש בכך על מנת להכנסו לרכב ובאופן שפותסו לו את הידיים והכניסו אותו בכך, גם ברכב הייתה השתוללות מצד העצור עד שפתחו אותו והרגיעו אותו (עמוד 50).

העד מסר כי הוא היה זה שניגג ברכב. במהלך הנסעה השוטר בלו כמעט התעלף וחש ברע ונראה חלש.

עת נתבקש להבהיר כיצד העצור התנגד, עובר לכינסה לרכב, השיב כי העצור בכל כוחותיו לא רצה להכנס לרכב, היו מספר אנשים שניסו להכנסו אותו לרכב וזהלקח מספר שניות. העצור היה כבול לשוטר בלו, אזוק ביד אחת. השוטר בלו נכנס ראשון לרכב ונכנס ביחיד עם העצור לאחר שהייתה קושי להכניס את העצור. העצור שם רגליים על הרכב על מנת שלא להכנס לרכב והשתולל. גם בתוך הרכב הוא חבט במשענת, ניסה לעשות פרובוקציה, לאחר מכן הוא נרגע, ולאחר שהסבירו לו שהוא בתוך הרכב ואי אפשר להוציא אותו.

בחקירה הנגדית השיב כי הוא לא ראה את האירוע מתחילה.

הוא ראה התקהלות (עמוד 51).

הוא לא ראה את יוסי בלו רודף אחרי מישאו. הוא סיע לשוטר בלו לעזרה בשלב של האיזוק. בעת שהוא הגיע לשוטר בלו העצור טרם היה אזוק, בשלב שבו הגיע הוא ראה את השוטר בלו על הרצפה ביחד עם העצור, על המדרכה, של צומת שילת. אפשרי שהיה היה גם על הנטייב. אין הוא זוכר (עמוד 52).

הוא לא ראה מישאו שהיכה בגבו של בלו. הוא ראה אנשים רבים שתקפו אותו (עמוד 52).

המטרה שלו הייתה להגן על השוטר בלו שהיא ביחיד עם העצור.

העד נשאל והשיב כי הוא אינו זוכר אם העצור השתולל או צעק או שר. הוא כן זוכר שניסו לשחרר אותו וניסו למנוע את הגעתו לרכב בכל דרך אפשרית (עמוד 53).

ניסו לשחרר את העצור כ-50 איש אשר פעלו על מנת לעשות כל דבר אפשרי כדי למנוע את המעצר. בשל הנסיבות האלה מסר העד כי אין באפשרותו לזכור פרטים קטנים. הוא אינו זוכר אם העצור אמר משפט כלשהו במהלך(arous) (עמוד 53,54). נשאל והשיב כי אפשרי שאם העצור היה אומר משהו ספציפי, שהוא נחרט בזיכרון, הוא היה זוכר.

העד אישר כי תוך כדי הליווי לנידת היה רוש רכז עזקות ואנשים ניסו לחטוף את העצור.

השיב כי אפשרי שאם העצור היה אומר משהו הוא יכול היה לומר, ואם הוא היה אומר משהו חשוב, ומסב את תשומת ליבו, הוא היה רושם. עם זאת מסר כי הוא אינו זוכר שאரע אروع כאמור (עמוד 54). העד אישר כי ברגע שהוא הגיע למקום האروع הוא ראה את יוסי בלוי תופס את העצור בחזקה על הרצפה (עמוד 58). אישר שהוא סיע לオスי בלוי למקום מהרצפה ולהוביל את העצור לכיוון הנידת (עמוד 58). נשאל אם בעת שהוא יצא ממקום סביר יוסי בלוי אם הוא היה בקשר עין עם העצור והשיב: "לא תמיד, אני לידי, יכול להיות שאינו גם מפנה את הגב אליו ויכול להיות שאינו גם מזיז אנשים" (עמוד 59 שורות 7-6). נשאל אם העצור עשה דבר מה והשיב שלא היה לו מה לעשות הרבה הואיל והוא היה אזוק לオスי בלוי ומובל.

נאמר לעד שהוא ערך שני דוחות פגולה באותו יום, השיב, שהאחד מפורט והשני מתומצת. את הדוח המפורט הוא עשה בבקשת השוטר וערך את שני הדוחות באותו רגע (עמוד 59).

נאמר לעד שבדוח הראשון הוא ציין שלא היו במהלך הנסיעה ארועים חריגים. בהמשך יוסי בלוי כתב דוח השלה לאروع וכتب שבnidet העצור החל להשתול ולאחז בכסא הנהג, להפריע לנוהג בנידת במהלך הנסיעה בעת שהוא אזוק, והשוטר בלוי מנע ממנו לפגוע בכסא הנהג. העד נשאל אם הוא זוכר אروع כפי שמתואר והשיב בחוב. משך נשלל כיצד בזיכרון הראשון שערק הוא ציין כי לא היו ארועים חריגים בעת הנסיעה. העד השיב כי האروع המתואר ארע אחרי שני מטרים של נסיעה, הנידת עמדה על המדרכה בין שני הנטייבים בצומת שילת, הוא התחל בנסיעה ואז העצור החל להתפרק, הוא עצר את הנידת, לא זו מהcisא, השוטר בלוי השתול על העצור הם הגיעו אליו, העצור לא היה אזוק בשתי ימים, הייתה לו יד חופשית (עמוד 60). נאמר לעד כי המזיכר שכتب יוסי בלוי לא מתישב עם המזיכר שהוא כתוב הואיל וオスי בלוי כתוב שהעצור החל להשתול במהלך הנסעה ולא ציין כי הם עשו בכך אחר כך המשיכו לנסוע ואזקי את העצור.

עוד נאמר לעד כי השוטר בלוי יוסי כתב שהעצור מנע מהעד לנוהג בבטחה, ממשע, האروع לא ארע בתחילת הנסעה כי אם במהלך. העד השיב "לא נכון".

נאמר לעד שオスי בלוי לא תאר שהם עמדו לצד וחנו, העד השיב: "אתה צודק אני התחלתי נסעה".

נאמר לעד שオスי בלוי לא תאר שהוא אזק את העצור מחדש אלא תאר שנסע באופן שהוא תפס בידו של העצור, על מנת שלא יתנהג כפי שהנתנהג (עמוד 61).

עוד נאמר לעד, שבאורח פלא, בעת הגיעו לתחנה, שוטר אחר ביקש ממנו פירוט ואת הפירוט הוא כתב בזיכרון הנוסף שערק, ובזיכרון הנוסף שערק, לכואה, "פתחום נולד אروع", קרי, הוא תאר שהוא נהג ברכב והעצור הפריע לו לנוהג, חבט וננדנד את cisא שלו. העד השיב שהוא כבר נשאל את אותה שאלה מספר פעמים והוא מאשר שאות המזיכר השני הוא כתוב בשלב יותר מאוחר.

לציין כי ב"כ הנאשם במהלך עדות העד הגיע את המזיכרים שסומנו כמפורט נ/4 ו-נ/5, ציין כי הוא מגיש את המזיכרים

ambil' שהוא מסכום לאמתות הדברים.

השוטר זיו אל נתן:

רפ"ק אל נתן שימש ביום האירוע כראש לשכת מודיעין ובילוש של מרחב השפה. העד מסר כי הם קיבלו קריאה על חסימה של צומת שילט. הוא הגיע לזרה וחנה בתוך הצומת על אי התנועה. בעת שהוא ירד מהרכב הוא הבחן בצומת חסומה. הוא מעריך שהוא במקומות כ-200urdים שעמדו על הכביש ועצקו בוגנות המדינה, קילו אנשים שעוברים ואנשיים שעמדו בתחנת האוטובוס הסמוכה. תוך כדי הוא הבחן בשוטר עם כובע זיהוי על הראש, שוטר יחסית גבוהה, שנטאפס ונשאב לתוכו המפגינים, מופל על הרצפה ומתקבל מכות מהמפגינים בעודו על הרצפה, כך בלשונו של העד. הוא רץ לעבר התרחשויות, נכנס פנימה, פינה אנשים בדרך לזרה תוך שהוא השתמש בכוח. הוא ראה את השוטר על הרצפה מקבל מכות ואוחז بيדו באדם שוכב על הרצפה, והוא סייע לו לקיים ביחיד עם אותו אדם (עמ"ד 66).

האדם שהשוטר החזק ביד ניסע להמלט כל אותה העת, להשתחרר מידיו, להתנגד באופן אקטיבי. מסר כי בשלב הנ"ל שהוא הגיע היה סכנת ממש לחי השוטר, הוא קיבל חבטות רבות וצבאו עליו המונך רב (עמ"ד 66).

העד נשאל והשיב שהעוצר התנגד באופן שהוא סרב להוציא את ידיו, ניסה להוציא את ידיו מיד השוטרים, ניסה להמלט, הפיל עצמו על העד. העד נחבל בידי גבו גם בברך למיטב זכרונו. ניסו לאזוק את החשוד שעדיין לא היה אזוק. השוטר בלו, בסיום העד הצליח לאזוק את ידו של בלו לידיו של החשוד ולאחר מאבק, תוך קבלת מכות מהמנון ודחיפות ויריקות הם הצליחו לקיים ולהוציא את החשוד החוצה מתוך המולה לנידת שחנתה בסמוך.

במהלך ההליכה לנידת הם לו ע"י המונך שצעק, קיליל ודחף ולא הרפה לרגע מהניסיונו למלא את החשוד מידיהם.

במהלך עדות העד הוקרן התקליטור, העד זיהה את עצמו ותאר את התמונות שנצפו בתקליטור (עמ"ד 67, 68).

בין השאר, הפנה לכך שנצפה שהפיל עצמו ונשען אחוריית השוטר נחבל בגבו, בידי ובחלקים נוספים בגבו מכיוון שהעוצר הפיל את עצמו על העד. תאר שנצפה בתצלום שהעוצר יושב עם רגליים פסוקות וגופו נוטה לאחר לכיוונו של העד שהוא מאחורי. הפנה לכך שראויים את המאבק על הרצפה ואת ניסיונו לקום ולקחת את העוצר לנידת (עמ"ד 68).

בחקירתו נגדית באשר לתאריך שנכתב על הדוח, העד נשאל והשיב כי הוא רשם את הדוח ביום האירוע והתאריך שנרשם כנראה נרשם בטעות, הגם שציין כי איןנו זוכר מתי כתוב את המספר (עמ"ד 69).

ציין כי בדוח נרשם "בתאריך היום בשעה 08:45:00" לאחר הגעתו לאחר שנתקבלה קריאת חירום מתחנת מודיעין...". העד נשאל והשיב, שכשהוא הגיע לאירוע הוא זיהה שוטר עם כובע זיהוי שעומד ומולו המונך רב ונשאב פנימה ונופל ארצה, זאת התמונה הראשונה שהוא ראה. בעת שנتابקש לתאר את התيبة "נשאב פנימה" השיב: "כל הנראת תופסים אותו בגופו ומכוונים אותו פנימה לתוך המונך" זה מה שהוא ראה ממרחק של 50 מטר (עמ"ד 70). נאמר לעד שההתואר בנוסח המתואר לא תואר ע"י אף אחד מהשוטרים לרבות לא השוטר בלו. העד השיב שהוא מה שהוא ראה, הוא ראה שוטר עומד, חבוש כובע זיהוי, בולט, נשאב לתוך המונך אשר מפעיל אותו ארצה ומכה אותו (עמ"ד 70). העד נשאל והשיב שבעת שהוא הגיע לסיעו לשוטר בלו החשוד עדיין לא היה אזוק (עמ"ד 70).

העד אישר שהשוטר בלו הוא אדם חזק וגבוה. העד אישר שהחשוד בכל הדרכן לנידת השוטל והتنגד למעצר באופן אקטיבי (עמוד 71).

נאמר לעד שהארוע שעולה מהתאورو שונה מהארוע שעולה מפקד תחנת מודיעין, הוא תאר שהעצור השוטל והتنגד למעצר בעוד מפקד תחנת מודיעין מסר שהעד סייע ליקום מהרצפה ולהוביל את העצור לנידת, וכי קשה להשתחרר מיויסי בלו (עמוד 71). העד השיב כי החשוד התנגד באופן אקטיבי למעצר לכל האורו, בפרט שהם היו על הרצפה, וגם לאחר שהוא נזקק תוך שהוא נעזר בהמון הזעם שניסה למלא אותו מידיו השוטרים (עמוד 72).

נאמר לעד כי בדוח הוא רשם שהוא זיהה את השוטר על הרצפה מחזיק בידו אדם חרדי מבנה גוף מלא, שכוב אף הוא על הרצפה, והנאשם, כפי שנראה באולם בית המשפט, רזה.

העד השיב שהוא לא יודע מה היה משקלו של הנאשם בעת האירוע (עמוד 72).

העד אישר שגם הינו ביד ובגב, מסר כי לא זכור לו אם הוא تعد את החבלות (עמוד 72).

ציין כי מחייבתו לתאר את הדברים בדוח, וכך גם כתב שהוא תפס בחשוד שבעת והשתול וונפל עליו והוא נחבל בכתף ימין ובגב. אולם כאמור, הוא איננו זוכר אם הוא تعد את החבלות.

נשאל והשיב שאינו זוכר את השלב בו החשוד נכנס לנידת ואינו יודע מה היה בנידת (עמוד 72).

נאמר לעד ששוטרים נוספים לא תארו את המצב כפי שהוא תאר, שהוא הוביל את החשוד לנידת ונפל אליו, או שהחשוד נפל אליו או עשה פעולה נגדו. העד השיב שהדברים שהוא תאר נצפים גם בתקליטור ואין הוא יודע מה נאמר ע"י אחרים (עמוד 73). כפי שנצפה בתקליטור, כפי שהוא העיד, החשוד הפיל את עצמו אחוריות תוך כדי שהעד נפל על גבו ונחבל בידי ובגב. החשוד ישב במהלך הנפילה ולא הותיר אפשרות לפול קדימה הויל ורגלו היו פשוטות לפנים והעד היה אחוריו ומשך. טען כי התאור שהוא תאר מדויק (עמוד 74 שורות 1-8). הוסיף כי במהלך כל האירוע, העצור קילל קיללות בגיןות המדינה וצעק כמו ההמון, בין השאר, ההמון קרא לשוטרים "נאצים" אולם אין הוא יכול לדעת מי אמר מה בשל בליל הקיללות שהושמעו במקום (עמוד 74).

השוטר יניב פינקל:

בעת האירוע השוטר שימש כסגן מפקד משטרת מודיעין. לדבריו הם הגיעו לאירוע עם הפעימה השנייה עם כוחות נוספים לכוחות הראשונים שהיו במקום. הם הגיעו רגלית הויל והארוע ארע לא רחוק מהתחנה. היו במקום כ-100-150 איש (עמוד 75).

הוא ראה התקהלות, הוא הבין בשני שוטרים על הרצפה שניסו לבצע מעצר, השוטר בלו והשוטר זו אל נתן. ההמון הקיף אותם בעת שהם על הרצפה, ניסו להשלים את המעצר והיתה שם התנגדות שאין הוא יכול לתאר אותה, גם של האדם שניסו לעצור וגם הייתה הפרעה לביצוע המעצר. השוטרים ניסו לבצע מעגל, טבעת, חיז' ביןם לבין ההמון על מנת לאפשר לזו ולבלו לבצע את המעצר (עמוד 76).

העד מסר כי הוא זוכר שהובילו את העצור לכיוון הנימית והיתה התנגדות תוך כדי. קשר העין האחרון שהוא לו כשהוא ראה את העצור עולה לנימית. מה שהוא זוכר מהארוע זה שהוא שני שוטרים על הרצפה, מנסים לחבק את העצור, המאבק שהוא על הרצפה היה אקטיבי מאוד (עמוד 77).

בחקירתו הנגדית מסר העד כי אין אפשרותו לספר במדויק, הוא ראה ארבע של שוטרים על הרצפה מנסים לבצע מעצר, זה ארוע חריג, והיתה התנגדות ומאבק. למייטב זכרנו גם העצור התנגד וגם הממן שניסה להכשיל את המעצר (עמוד 77).

נשאל והשיב שלמייטב זכרנו השוטרים היו על הכביש והתמונה הזוכרה לו היא כי השוטר צו אל נתן שכוב על הגב וחובק את אחד המתפרעים (עמוד 78).

ראיות הגנה:

נאשם מס' 1 - מר יהושע אל חדד:

הנאשם מסר כי הוא השתתף בהפגנה, אולם הוא לא השתולול ולא החזיק שלו.

לשאלתי מדוע דוקא פנו אליו, השיב "קודם כל זה ממשיכים כך הקב"ה רצה".

בஹש מסר כי למשטרת היה חוסר אונים, היה בלאגן אז תפסו קורבן. לשאלה מדוע דוקא אותו, השיב, שהוא אין יודע היה בלאגן, הייתה המולה, הוא רצה לבסוף מהמלואה וברגע שרצתה לבסוף אחץ אותו שוטר, הפיל אותו על הרצפה ואמר לו שהוא עצור, אין לו סיבה שתסביר את האוזן מדוע באו אליו (עמוד 80).

העד מסר כי הייתה הוראה בעיתון לצאת להפגנות. הוא תכנן להיות בהפגנה כ-5 דקות לצאת ידי חובת מחאה, ולהזoor.

לדבריו הוא הגיע לצומת, ירד תחינה לפני צומת של הפקקים, הלך לכיוון אי התנועה, כשההתחלת המולה הוא ברוח מהמקום על מנת שלא להסתבר, הוא אמר: "אני עוזב", ואז הפילו אותו על הרצפה.

טען כי הוא לא אחץ בידיו מאומה ויש לו עדים (עמוד 81).

לשאלתי מדוע השוטרים פנו דוקא אליו השיב שהוא לא עשה מאומה. אחד העדים סיפר לו שהוא שניים לידיו, אחד מהם החזיק שלו, ואפשרי, שבמהומה שנוצרה השולט נפל, אז חשבו שמשהו היכה והתלבשו עליו, כך בלשונו. העובה שמשהו עמד לידיו והחזיק שלו הובאה לידיתו רק בדייעבד, אחד העדים סיפר לו.

לשאלת ב"כ האם הוא ניסה להתנגד למעצר ולהמלט, השיב שהוא לא ניסה, הוא אמר לשוטר שיקח אותו لأن שהוא רוצח, רק שלא ירבעץ לו, אולם השוטר נלחץ זרק אותו על הרצפה, בהמשך חנק אותו הוא נפל על צד שמאל, והוא לו שריטות על הידיים, וכחוודש וחצי בהמשך היו לו כאבים בצלעות (עמוד 81).

תצלומי כפות ידיו של העד הוגשו כמצגים וסומנו נ/6 נ/7 ו-נ/8.

הדוח שעריך הקצין הממונה והמצר שעריך השוטר בועז לוי הוגש בהסכמה וסומנו כמפורט נ/9 ו-נ/10.

נ/10 הינו מזכיר שעריך השוטר בועז לוי בו רשם כי הם נتابקו לקחת את החשוד לבדיקה רפואית.

נ/9 הינו דוח קצין ממונה בו נרשמה בין השאר תגבורת החשוד "לא היו דברים מעולם".

בחקירה הנגדית מסר הנאשם כי הוא הגיע לקרה סיום האירוע, לא הגיעו אליו חברים שלו, אלא, אנשים שאתם הוא מכיר בפנים (עמוד 82).

אישר שהוא בהפגנות גם בעבר. טען כי בעת שהוא הגיע לאירוע הנדון, טרם החלה המולה, והוא מעט אנשים על המדרכה היכן שהוא עמד והוא עבר לאי התנועה, שתי שניות לאחר הגיעו להחליה המוללה, הוא רצה לזרז ונעצר. כשהוא הגיע לאי התנועה השוטרים העלו את האנשים לאי התנועה (עמוד 83).

העד על גבי המוצג ת/17, שהינו צלום הצומת, סימן את אזור ההתרחשות ואת תחנת האוטובוס בה הוא ירד מהאוטובוסים.

העד נשאל והשיב שהוא לא ראה את המפגינים רצים לכਬיש וחוסמים אותו, הוא ראה רק אנשים שניסו לחסום בעת שהאור היה יירוק במעבר הח齐יה והשוטרים הדפו אותם לאי התנועה (עמוד 84).

מסר כי את העבודה שעשו ירדו לכਬיש באור יירוק הוא ידע רק בדיון לאחר ששמע מאחרים (עמוד 85). העד מסר כי הוא לא התקoon שתהיה המוללה בעת שהוא במקום, בדרך כלל הוא ברוח שיש המולות מאוחר והוא אב לילדים ויש לו מחויבויות (עמוד 86).

העד נשאל והשיב שהוא לא שמע שההמון השתמש בכינוי נאצה כלפי השוטרים, ולא שמע צעקות, ולא ראה שוטר שהיכו אותו בגבו. הייתה המוללה והוא זו מהמקום. הוא לא ראה שוטר שהיה סבבו מעגל. הוא לא היה מעורב בניסיון לשחרר את נאשם מספר 2. הוא לא ראה אפילו שניסו לשחרר את נאשם מספר 2, ואפשר שככל לא ארע כזה (עמוד 87).

נאמר לעד שני שוטרים שהיו באותו כמי שנטן המכה עם ה Krish, והשיב שהשוטר אמלם משקר וגם השוטר השני.

טען כי הנהג של הרכב, השוטר אורן גור, שיקר בתור נקמה ומשך אותו באגרסיביות באופן שפצעו לו את הידיים, הוайл והוא סבר שהמפגינים קראו לו נאצי וחרדי"ק, והנכון הוא שהנאשם לא שמע שקרוו לשוטר כך. טען כי שני השוטרים אינם דובריאמת, כל התאזר שלהם לגבי מעשיהם זו מסכת שקרים.

נאמר לעד שהשוטר מיל אמלם אם היה רוצה לנפח את האירוע לא היה אומר שאפשר שבעת מעצרו הוא הניף את היד מתווך טעות, ותווך כדי המאבק נתן לשוטר את המכה. הנאשם השיב שאפשר שהעדי התקoon לחזור בתשובה הוайл זהה היה ערבי ראש השנה (עמוד 88).

נאמר לעד שהאורע ארע בחודש מרץ, וזה לא בתקופת ראש השנה. העד השיב שהשוטר היה יכול לחזור בתשובה כל השנה ולהתחרט (עמוד 89).

נאשם מס' 2 - מר צבי ריס:

העד מסר כי פעם ראשונה ואחרונה שהוא השתתף בהפגנה, הוא עמד ותמן מ הצד (עמוד 89).

לשאלתי מדוע השוטרים חשבו שהוא עשה משהו אם הוא תמן מ הצד, השיב העד כי בעת שהוא נעצר לא היו אנשים על הכביש, ככל מה היה על המדרכה והוא היה עם אותם אנשים על המדרכה. לשאלתי מדוע דזוקא אותו עצרו ולא אחר, השיב "כנראה לשוטר היה נראה שאני הרמתי עליו רגל", ובהמשך אמר, "אולי מישחו שהיא לידיו, או שהוא ברוח לכינוי אני עמדתי בו, לא ידוע" (עמוד 90 שורות 9-6).

העד זיהה את עצמו בתצלומים שהציגו לפניו, נשאל והשיב כדלקמן: "מהגרירות קיבלתי כמה, לא זכר בבדיקה כמה, פציעות קיבלתי מהגרירות, הפגיעה היחידה שאני זכר מה שקיבלתי מהאזיק כשהייתי אזוק לשוטר שלו, מהמשיכה, הבלגן שהוא מסביב שמשכו אותו לבניית, קיבלתי חתך על היד מהאזיק" (עמוד 90).

העד נשאל והשיב שהוא לא עבר הכשרה של קרב מגע או לוחמה בטרור. נאמר לעד שהשוטר קלין, אמר שהוא אמר לו "בשם הכל הרמת רגל כדי לפגוע לו בראש לשוטר" העד השיב כי נכון שעת הדברים אמר השוטר קלין, וגם השוטר שלו אמר שהוא דומה, וכנראה היה משה משותף בניהם והוא לא אמר את הדבר זהה. טען כי בעת שנעצר הוא אמר "לא עשית שום דבר למה עוזרים אותו" (עמוד 90).

במהלך עדותו הוגש דוח הקצין הממונה המוצג נ/11 והוא ציגו תצלומים.

במסמך נ/11 לא נרשמה תגובה החשוד.

העד מסר כי הוא היה מאוד מבולבל מהבלגן סביבו והכל זכור לו כמו חלום.

באשר לטענות לפיהם הוא השטול וחבט במושב הנוהג בעת שהיה בניידת, וטלטל את המושב בכוח, וצרח לעבר השוטרים נאצים ורוצחים, השיב כי הדבר לא היה ולא נברא.

העד מסר כי במהלך האירוע הוא לא צעק את הצעקות הנテンעות לפני (עמוד 91).

בחקירה הנגידית טען כי אינו זכר שהארوع היה אלים עם קללות כפי שעלה מעדות השוטרים.

נאמר לנאשם שבמשטרת הוא נשאל מדוע הוא רצה לרדת ממדרוכה והשיב שהוא חשב שהוא רצה לרדת על מנת לעبور לצד השני. נשאל מדוע הוא רצה לעبور לצד השני, השיב שחברו היה מצד שני והוא רצה לעبور אליו, הנאשם לא היה מוכן לומר את שמו של החבר.

נשאל אם דברי השוטר שלו לפיהם הוא הנאשם עמד על המדרוכה או על אי התנועה, האם נכונים והשיב "כן נכון" (עמוד 92).

יחד עם זאת, מסר כי בעת שהוא רצה לעبور לצד השני לא היה לו עדין מגע עם השוטר שלו (עמוד 93).

העד מסר כי הוא לא הספיק לספר לחוקר שהיא ארוע לפני שהוא רצה לרדת לכਬיש Mai התנועה בעת שהוא רצה לעبور את הכביש. במהלך האروع الآخر, השוטר יוסי בלוי דחף אותו למדרכיה ונתן לו מכת אגרוף לבטן,ומי שה坦הgal לא בסדר כמה דקות לפני האروع שנטען שלכאורה הוא הרם רג'ל וניסה לבעוט בשוטר בלוי, הוא השוטר בלוי, אשר התנהג בצורה מאוד אגרסיבית, דחף אותו למדרכיה ובעת שדחפו נתן לו אגרוף לבטן (עמוד 93 שורה 14).

נאמר לעד שאפשר שמאחר שIOSI בלוי נתן לו אגרוף לבטן, היה לו מניע לתת IOSI בלוי בעיטה בראש. השיב העד שהוא לא רגיל להפגנות, הוא מפחד ממעצרים והוא לא עשה דברים כאלה שיבילו אותו למעצר (עמוד 93).

העד נשאל ואישר שהוא קיבל IOSI בלוי אגרוף בבטן והוא לא מסר את זה לפני כן (עמוד 93). עם זאת טען כי לא הגיוני שהוא בעקבות האמור רצה לתת לשוטר בלוי בעיטה (עמוד 93).

נשאל והשיב באשר לה坦הלותו בכלל, כי אפשר שם אדם סתום בדרך כלל היה נתן לו מכחה בבטן הוא היה מחזיר לו בעיטה, אבל לא לשוטר (עמוד 94).

אישר שבמשטרת הוא אמר שהשוטר בלוי עצר אותו כשהוא היה על המדרכה, וגם במהלך ההפגנה הוא היה על המדרכה. טען כי הוא אינו יודע אם זו מדרכה או אי תנועה. טען כי הוא תמן מהצד ולא חולל את ההפגנה (עמוד 94).

באשר לאמרה המיויחסת לו טען כי אפשר IOSI בלוי משקר, או שימושו אחר אמר את האמרה IOSI בלוי מייחס לו, או שטעה IOSI בלוי, והוא לא אמר את האמרה לעניין הרמת הרג'ל (עמוד 94, עמוד 95 רישא).

עוד אמר כי אם השוטר קלין והשוטר בלוי שניהם אמרו שהוא אמרה לגבי הרמת הרג'ל, נראה הם תאמנו את הדברים ביניהם, או שאחד חשב שהוא שמע ואמר לשני, ואין הדברים נכונים, הוא לא אמר מואמה (עמוד 95).

אישר שהוא ברך מהשוטר בלוי (עמוד 96). מסר כי היה בכונתו לרדת מעבר החציה, והוא על הכביש בעת שהשוטר בלוי היכה אותו בבטנו במכת אגרוף (עמוד 97). טען כי הוא אינו זוכר שהשוטר בלוי הסתכל או רץ לכיוונו. אישר כי הוא ברך (עמוד 97). נשאל העד האם סתום השוטר בלוי רצה לעצור אותו והתנפלו עליו, השיב שכנראה הוא חשד בו, אנשים ברחו לצדדים והוא לא היה היחיד שברח (עמוד 97). טען כי אין אמת בדברים שהשוטר בלוי מייחס לו לפיהם הוא הרם את הרג'ל לכיוון ראשו.

טען כי השוטר בלוי לא חזר בו מדבריו מאחר ולא רצה לומר שהוא טעה.

נאמר לעד שבסתורון רואים בקטעים מסוימים את השוטר זיו, את השוטר בלוי ואותו, רואים את הנפילה שלו ביחיד עם השוטרים זיו ובלוי. נאמר לנאים שהשוטר זיו מסר שהוא התנגד וגרם לו עם התנגדותו להפגע.

השיב העד שאפשר שמהڌיות הוא נפל על השוטר, הוא לא היה בשליטה עצמית, הוא זוכר את האروع כפי שזכירים חלום, הוא טולטל, וגם אם נפל על מישחו, היה זה הויל ונדחף ולא פעליה יוזמה שלו. טען כי הוא לא התנגד להכנס לנידית, טען שמדובר השוטרים שהוא התנגד להכנס לנידית נתן ללמידה לא אומרים אמת. טען כי הוא לא גידף אף אחד, ולא כינה אחר בכינוי נאציז (עמוד 98). טען כי בעת שהשוטר עצר אותו הוא היה על המדרכה על אי התנועה ולא היה על הכביש, כך הוא זוכר (עמוד 99).

מר דוד כי טוב:

העד מטעמו של הנאשם מס' 1 מסר כי הוא היה בהפגנה בצוות שילת עם חבר מהשכונה, יהושע אל חדד. מסר כי הם הגיעו באותו הזמן ועלוי יחד לצומת מדריך עפר צדדי. פניהם היו אנשיים, הם הגיעו לקראת סוף ההפגנה. השוטרים היו באיזור לפניהם. בעת שהגיעו לצומת יהושע הגיע לאירוע תנועה והוא היה כמו מטרים מערבה לכיוון תחנת הדלק. השוטרים רצוו לפנות את כולם שלא יחזרו לכਬיש. יהושע לא היה על הכביש. בשעה שהם הגיעו השוטרים הדפו את כולם, יהושע היה על אי התנועה, נפל בין כל המולה ונעצר, הוא היה כ-10 מטר מאחוריו יהושע (עמוד 102).

לשאלתי כיצד הוא נפל, השיב שהוא נפל כאשר השוטרים הגיעו ודחפו את כולם בבת אחת, ואפשר שנספל אפילו ע"י מפגין אחר. השוטרים דחפו את כולם וזה הוא נפל, היה זה מספר שניות לאחר שה הגיעו ביחיד מדרך העפר. טען כי הוא היה בקשר עין עם יהושע מאחר והוא מכיר אותו. אחר כך הוא ראה אחד מהשוטרים תופס את יהושע וראה שההווע לא התנגד, כפי שאף אחד מהם לא מתנגד בשעת מעצר. ובלשון העד "זה ההוראות לא להתנגד, לא להרים מקלות, לא לעשות כלום לשוטרים, אנחנו רק באים לעצם מהות ההפגנה מה שנחננו מכנים גזרת הגז" (עמוד 103).

העד נשאל ע"י ב"כ הנאשם לגבי רגע הגעתם, והשיב שהוא היה עם שקיית יהושע היה לידיו מקל ובל' שקיית, בלי כלום (עמוד 103).

בחקירה הנגידית נשאל והשיב שהוא מכיר היטב היטב את הנאשם מס' 1, לומדים באותו כולל ומאותה שכונה במידיען עילית (עמ' 103).

נאמר לעד שהנאשם מס' 1 מסר שהוא הגיע למקום ללא חברים. נאמר לעד שגם הנאשם מס' 1 לא מכיר אותו, והוא שהוא המציא את הדברים שהוא בא היחיד עם נאשם מס' 1.

השיב העד שהוא לא הגיע עם הנאשם "יד ביד", הם הגיעו יחד בעליה. בלשונו: "היו שם עשרות אלפיים, הכוונה שהוא לא הגיע אליו, לא הגיעו ביחיד אבל הוא בהחלט הכיר אותו" (עמוד 104).

בהמשך אמר "עלינו ביחיד בתוך קבוצה, לא אמרתי גם לבדנו, הגיעו אליו בתוך קבוצה, יכול להיות שהוא לא שם לב" (עמוד 104).

בהמשך נשאל העד והשיב שבדרך כלל אין אלימות בהפגנות. אישר שהוא היה במרחק של 10 מטרים מיהושע, והוא בקשר עין אליו, והוא שם עליו עין בגלל שהוא הכיר אותו. הוא יודע שההווע לא היה עם מקל (עמוד 105), והוא יודע זאת מאוחר שכשהם הגיעו כמה שניות לפני כן, לא היה לו כלום ביד, ובמקום היו שלטים בודדים שלא היו כלום לידם (עמוד 106).

נשאל העד האם הוא יודע שהיה ניסיון ליצור חיז בין השוטר שלו למפגינים על מנת להוציא את השוטר שלו מהמפגינים ביחד עם הנאשם מס' 2. השיב העד שהוא יודע שלא הרביצו לבלו. נהפוך הוא, השוטרים היו על הכביש, הוא ראה את יהושע נופל מכל הדחיפות של השוטרים (עמוד 106).

יהושע נפל לדבריו על אי התנועה, ולאחר מכן ראה את יהושע מוביל עם אחד השוטרים. נשאל והשיב שבהמשך יכול להיות שהשוטרים שהודיעו שראו את יהושע עם מקל לא אמרואמת (עמוד 107). אמר שהוא עמד כ-10 מטר מיהושע, וזה מרחק מספיק קרוב על מנת להכיר חבר בין מספר אנשים.

בחקירהתו החזרת נשאל לגבי אמירתו לפיה הוא הגיע למקום עם נאשם מס' 1 ונשאל מהין הם הגיעו, האם הגיעו מהבית. השיב שאפשר שהוא גם נסע אליו באוטובוס, אבל הם לא דיברו.

במהלך העלייה היה בנים קשור עין, והוא ראה את יהושע בעלייה לכיוון הכביש, וגע לפני אי התנועה, הין שנעצר.

נשאל העד ע"י ב"כ הנואם להבהיר מה הכוונה שהוא הגיע עם נאשם מס' 1, השיב שהו במקום הרבה מפגינים, הוא הגיע למקום לפני זה, וברגע האחרון אותו תאר, הוא עלה עם קבוצה מסוימת של אנשים שהיו מכאן, ומזה היה לו קשור עין עם נאשם מס' 1, שהוא הוא מכיר אותו הוא זיהה.

הוא ראה עוד אנשים, הייתה הפגנה (עמ' 108).

מר יצחק שנין:

העד מסר עדות מטעמו של נאשם מס' 1. מסר כי הוא מכיר את נאשם מס' 1 מבית הכנסת. הוא הגיע להפגנה בצומת שילט, השתתף בה, מסר דקוט לאחר שהוא הגיע שם לב שיש המולה ענקית, כך בלשונו, עיניו צדו את יהושע אותו הכיר מבית הכנסת (עמ' 112).

מסר העד כי הגיע אדם לבוש אזרחית שניסה לפנות את המתהלים, שהיה במקום המולה, זה היה על אי התנועה, הוא עמד על המדרסה מול אי התנועה וראה את ההתקהלות (עמ' 113).

נאמר לעד שנטען שהוא היה יהושע בידי שלט עם מקל והוא היכה עם השלט את השוטר, העד השיב כי הוא ראה את יהושע שהיה בלי שום דבר בידו, והוא בתנוחה של לנוס מהבלגן שנחיה, כך בלשונו (עמ' 113). אותו רגע התנצל עליו שוטר, הפיל אותו על הרצפה, ואחר כך הוא שמע שהיהודים נעצר. מסר כי היו במקום שלטים עם מקלות אבל יהושע לא היה שום דבר בידו, הוא לא החזיק שום דבר בידו, הוא לא ראה שתקוף שוטר, הוא לא ראה אף אחד שתקוף שוטר. בדרך כלל זה הפוך, כך בלשונו. הוא ראה שיש צעקות וניסיון לחסום כבישים והשוטרים מנעו את זה והציבו רצ'ז, והשוטרים רדפו אחריו. את הנואם הנוסף הוא לא מכיר.

בחקירהו נגדית נאמר לעד שהוא שוטר, לרבות השוטר שלו, שמסרו שהפגינים באו וירדו לכביש והוא צריך לדוחוף אותם בחזרה, והם המשיכו לרדת. נשאל האם הוא ראה התקהלות צאת, השיב בחשוב.

נאמר לעד ששוטרים העידו שהיו קריאות של גידופים ונאצה והשיב בשלילה.

נאמר לעד שבמועד האירוע היה לו היכרות מוגבלת לפי דבריו עם נאשם מס' 1, שהוא לא התמקד רק בו במהלך האירוע. השיב העד כי הדבר נכון.

נשאל העד האם הוא ראה שהשוטר שלו, כדברי השוטר, הוכה מבלי כל קשר לזהות המכה. השיב העד כי הוא לא ראה שהיכו שוטר. עוד השיב כי היה במקום בלבן ודחיפות ואפשר שהשוטר קיבל מכה, אולם לא מתוך כוונה להכות שוטרים, וכמוון לא לשבור מקל, כך בלשונו (עמ' 115). העד אישר שהשוטרים היו במייעוט. מסר מודיעם הם הפגינו.

נשאל מודיעם רק מר חדד "נתפס" בעינו והשיב שאין סיבה מודיע. אישר שהוא עוד אנשים מבית הכנסת. מסר כי בתחילת הוא שם לב שחדד החל במנוסתו אז נעצר, וראה את השוטרים מגיעים אליו, הוא לא זוכר אם הוא עקב אחריו בתוך

ההמון, לא ראה שהשוטר קיבל מכה, נהפרק הוא, הוא ראה שהוושוע נמצא במעמד מותקף ולא בעמדת תוקף (עמוד 116). אמר כי מהרגע שהוושוע החיל לנווט, ועד שגעצר בשלב של דקה, יהוושוע לא נתן מכח הוא רק הותקף.

נשאל מדוע מכל האנשים התמקד השוטר דווקא בנאים, והשיב של יהוושוע יש אוור על הפנים, והוא ראה עוד כמה אנשים שהשוטרים תקפו אותם. נשאל והשיב אם הוא ראה מה שקרה לשוטר שהיה עם הנאים מספר 2 בתוך המעלג, והשיב שהוא המולה אף לא ראה מה קרה, הארווע התרחש יותר בפנים.

אישר כי אל חدد לא היה במעלג הקרוב כי אם במעלג המרוחק. מסר כי האנשים שהיו ליד השוטרים קלטו שהשוטרים רוצחים לתפוס אותם וברחו יהוושוע שהסתכל לצד השני לקח לו קצת זמן עד שקלט שהשוטרים רוצחים לתפוס קורבן (עמוד 119).

מצגי הגנה:

ג/1 הינו דוח פעולה שעריך השוטר יוסי בלו. בין השאר נרשם בדוח כי מפגין שהיה לבוש שחור הניב את רגלו הימנית לכיוונו של עורך הדוח אשר היזז את ראשו על מנת לא להיפגע. נרשם שעורך הדוח היה בקשר עין רציף עם החשוד. נרשם כי עורך הדוח הדף את המפגינים על מנת להגיע לבחור שבשלב הנ"ל ניסה לברוח, הוא רץ אחריו וקפץ עליו תוך כדי שצעק לו משטרת העוצר. נרשם כי המפגינים ניסו להניע את עורך הדוח מהעצור שלו (כך נרשם) והרביצו לו, למרות זאת עורך הדוח המשיך לאחוץ ולתפוס את העוצר. המפגינים הפילו את השוטר על הרצפה והחלו להרביץ לו, הם הרביצו לו עם מקלות, ונתנו לו אגרופים לפנים ולגוף. השוטר המשיך לאחוץ בעוצר עד שהגיעו כוחות לעזרתו. בשלב הנ"ל השוטר אזק את העוצר באזיקים והוביל אותו לנידית עם שוטר "מודיעין 1" שבא לסייע לו. המפגינים המשיכו להרביץ לו. השוטר נכנס לנידית והם נסעו לתחנת רמלה. במהלך הנסעה המפגין התחיל להתנגד שוב. מהרגע שנכנסו לנידית לא היה שימוש בכוח.

בתחנת המשטרה הוא ניסה לזהות את העוצר שפרטיו הם צבי ריס. עורך הדוח ציין כי על העוצר היו סימני חבלה מההתקנות, ובמהלך ההליכה לנידית המפגינים הרביצו גם לו וגם לעוצר.

ג/2 הינו תיעוד רפואי של השוטר יוסי בלו.

במסמך נרשם כי הוא נחבל בגב, בחזה, בשוק רגל שמאל וש סימני שפשוף, נרשם שהוא הותקף בראש באגרופים.

ג/3 הינו תרשימים של אי התנועה באזור הארווע.

ג/4 הינו מזכיר מיום 2.2.2015 שערכ השוטר אביעד אפל.

ציין עורך המזכיר, בין השאר, כי הוא סייע לשוטר בלו במהלך הפגנה במעצרו של צבי ריס. לאחר שהוכנסו לנידית העוצר התנגד. עורך המזכיר ציין כי הוא נסע נסעה מבצעית לתחנת המשטרה ברמלה ובמהלך הנסעה לא היו ארועים חריגים. יוסי בלו נחבל וחש לא טוב ברכב.

ג/5 הינו מזכיר נוסף שערך השוטר אביעד אפל ביום 2.2.2015.

בין השאר, נרשם במסמך, כי במהלך ההפגנה הוא רץ וראה את השוטר יוסי בלו תופס מישחו בידו כאשר שניהם על הרצפה ושאר האנשים מסביבו חובטים בבולו בגוף ומנסים לשחרר את העצור. עורך המסמך ביחד עם השוטר בלו הצלicho לאזוק את העצור, כאשר בלו אזוק ביד אחת והעצור ביד השנייה. הם הובילו את העצור לרכב. המפגינים ניסו לשחרר העצור, קראו לעברם קריאות גנאי, כמו נאצים ורוצחים. החשוד התנגד להיכנס לרכב ונאלצו להכנסו בכוח, עם כוחות נוספים. בלו והעצור ישבו בኒידת מאחור, עורך הדוח, נהג.

במהלך הנסיעה העצור החל להפריע לעורך הדוח, חבט וננדנד את הכסא שלו, ומאחר ולא נרגע נאלצו להשתמש בכוח על מנת שיעליה בידם לנסוע בבטחה. בהוראת השוטר בלו הוא נסע נסעה מבצעית לתחנת רמלה.

החשוד זווהה בשם שלום צבי ריס.

ג/6 ג-ג/8 הינם תצלומים של כפות ידיו של הנאשם מספר 1.

ג/9 א' הינו דוח קצין ממונה המתיחס לנאשם מספר 1.

נרשם כי תגבות החשוד הייתה לא הי' דברים מעולם.

ג/9 ב' הינו מסמך בו נרשמה בקשה החשוד למינוי סניגור ציבורי.

ג/10 הינו מסמך שזהה לת/9, מזכיר שערך השוטר בוועז לוי בו קיימת בקשה ללקחת את העצור בלבד לבדיקה רפואי.

ג/11 הינו דוח קצין ממונה שמתייחס לנאשם מספר 2.

ג/12 הינו תצלום של הנאשם מספר 2 וכפי ידו הימנית עליה נצפית שריטה באזור הפרק.

ג/13 הינם שני תצלומים של הנאשם מספר 2 בהם נצפות כפות ידיו.

ג/14 הינם תרשימים של אזור הארץ.

ג/15 הינו פסק הדין בערעור פלילי 11-3676.

סיכום ב"כ הצדדים:

סיכום ב"כ התייעזה:

ב"כ התייעזה טען כי עבירות התפרעות הוכחה והפנה למומינים שהוגשו בהסכמה, ת/15 -ת/16.

צין כי השוטרים בדוח הפעולה תארו את ההפגנה ואת חסימת הכביש ע"י המפגינים ומונעת המפגינים מכל הרכבת לנסוע על הכביש. כמו כן, ציינו את אי הענות המפגינים לפנות את הצומת לבקשת השוטרים. טען ב"כ המשasma כי המפגינים גרמו לפרובוקציה והפריעו לשולם הציבור. הפנה לעדותו של השוטר רפ"ק זיו אל נתן, לעדותו של השוטר רפ"ק יניב פינקל, לעדות סנ"ץ קלין אמר אשר ביקש לפנות את הצומת ללא הצלחה, לעדותו של השוטר גואטה, וטען כי מעדות כל השוטרים עליה כי המפגינים התנהלו באופן שuberו עבירות התפרעות.

הפנה ב"כ המשasma לתקליטור בו מתועדת התנהלות המפגינים ואת התקהלותם האסורה.

ב"כ המשasma טען כי התייעזה הוכיחה הן את היסוד הנפשי של עבירות התפרעות והן את היסוד העובדתי. טען כי היסוד העובדתי התמאלא בעת שהמפגינים נכנסו לכיבוש הבני עירוני בובוקר, לכיבוש סואן, העטמותו עם השוטרים ולא נענו לדרישתם, ירדו לכיבוש גם לאחר שפינו אותם לאי התנועה. באשר ליסוד הנפשי, הפנה ב"כ המשasma להתנהגות המפגינים. טען כי עפ"י הריאות והנסיבות, כפי שעלה מתחור הארוועים ע"י נאשם 1 ונאשם 2, ומיקומם באירוע, והרצן המשותף שלהם הגיעו למקום האירוע, וידעו שהם נכנסים להפגנה, וידעו היטב מה הם עושים בהפגנה, כל אלה די בהם כדי למלא את היסודות הנדרשים להוכחת העבירה.

לענין נאשם מס' 2 הפנה ב"כ המשasma לעדות השוטר בלו לרבות לדבריו לפיהם הנאשם הניב את רגלו לגובה שכמעט פגע בראשו של השוטר, ולכן השוטר החליט לבצע מעצר. לדברים שאמר הנאשם לשוטר ואותם כתוב גם בדוח הפעולה. לכך שהנאשם מס' 2 אישר שהוא עמד על אי התנועה או על המדריכה, כפי שטען השוטר בלו. טען כי אמירת הנאשם מס' 2 חיזקה את זהותו של השוטר שאכן הוא היה האדם שהרים את רגלו. טען כי הנאשם מס' 2 הכחיש כל אמירה, ושני שוטרים, הן השוטר בלו והן השוטר קלין, העידו אודות האמירה.

נאשם מס' 2 טען שהשוטרים שקרנים. טען ב"כ המשasma כי נאשם מס' 2 כעס, או היה לו טינה כלפי השוטר בלו, אשר לדבריו דחף אותו לאי התנועה ואף נתן לו מכת אגרוף. טען כי עדות השוטר בלו, די בה כדי להוכיח את העבירה המוחסת לנאשם מס' 2, שהינה נסיאן לתקיפת שוטרים.

לענין העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, טען כי הנאשם ניסה לבסוף והתנגד לאיזוק והובלה לנידית, התנגד להכנס לנידית, השtolל בנידית כפי שעלה מעדות השוטרים. טען כי נאשם מס' 2 אישר שהוא ניסה לבסוף מהשוטר בלו, הגם שכפר בהתנהגות נוספת שייחסה לו. הפנה לענין נאשם מס' 2 לעדותו של סג"ן קלין ושל רפ"ק אל נתן זיו.

באשר לעדות השוטר אביעד אף, אשר מסר שהנאשם לא עשה מאומה כדי להתנגד, טען שהשוטר אף מסר שהוא לא הסתכל כל הזמן על נאשם מס' 2 והתעסק ביצירת חיז סביב השוטר בלו. הפנה לכך שבתקליטור נצפה השוטר, רפ"ק זיו, מוביל את נאשם מס' 2 ומאחר רואים את השוטר אף, ניתןゾהו עם הcliffe על הראש, ובמה שרש רואים את השוטר בלו מזחורי השוטר אל נתן.

הפנה לכך שהשוטר קלין והשוטר פינקל העידו על התנהגות אקטיבית, ההתנגדות להכנס לנידית. הפנה לכך שגם השוטר גואטה העיד על התנגדותו של הנאשם להכנס לנידית.

עמוד 29

באשר לסתירות בין דברי השוטרים, טען ב"כ המאשימה שככל שוטר מסר את הדברים על פי תפיסת עולמו וזווית הרأיה שלו בחילקו באரוע.

באשר לנائم ממספר 1 הפנה לעדותו של השוטר מיכאל אמסלם, לעניין עבירות תקיפת השוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. כן הפנה לעדותו של השוטר אורן גור, שתאריך כיצד אדם חרדי לוקח שדרית באורך של מטר ומכה את השוטר בלו, ותואר כיצד השוטר אמסלם, תפס את המפגנן שזווהה כנائم ממספר 1.

הפנה לעדותו של השוטר אמסלם שאמר שהוא היה בקשר עין עם האדם אותו הוא תפס.

הפנה לעדות הנائم ממספר 1 שאישר שהוא היה בموقع ההמולה על אי התנועה.

טען כי השוטר גור ראה את התפיסה באופן מיידי ולא היה מקום להタルבל.

באשר לטענת הנائم ממספר 1 לפיה השוטר טעה בזיהוי, טען כי הנائم ממספר 1 אמר שהוא היה רחוק מהשוטרים, ובפועל עת נתפס הוא היה צמוד לשוטרים.

סיכום ב"כ הנאים:

ב"כ הנאים טען כי הנסיבות הסתמכה על עדויות השוטרים אולם לא היה מבחינת הנסיבות עד אחד אובייקטיבי. לא זימנו נגה אחד שהיה במקום כדי לתאר את שהתרחש, הראיות מבוססות قولן על עדויות השוטרים.

טען ב"כ הנאים כי עדויות השוטרים אין מקשה אחת, וב"כ המאשימה טען שהשוטרים לא תאמו גרסאות ולא שיבשו חקירה. עם זאת טען כי אין עדויות חיצונית שמחזקות את עדות השוטרים. ב"כ הנאים טען כי השוטר בלו מסר שאחד המפגינים אותם דחף הניף את רגלו לגובה וכמעט פגע בראשו. טען ב"כ הנאים כי נائم ממספר 2 נמור מהעד ballo כמעט בראש וגם רזה מאד. טען כי אדם שלא עשה ספורט מימי, בלתי אפשרית הסיטואציה שמתוארת לפיה הוא הניף את רגלו. טען כי עת העבודות הנ"ל הוצגו בפני העד בלו, השיב העד שהנائم הניף רגלו בכיוון הכללי של ראשו והוא זו.

באשר לתאורו של החשוד השוטר בלו לא יכול היה לתאר פרט למעט הלבוש השחור, פרט אשר אינו מאפיין דווקא את נائم ממספר 2.

טען כי בדוח הפעולה שערך השוטר, תאר השוטר מצב שונה מהຕאוור שהוא תאר בביבמ"ש. בביבמ"ש תאר שחלפו שתי שניות מהרגע של האקט, קרי, הרמת הרגל, עד לרגע שהוא אחז בחשוד, בעוד בדוח הפעולה טען השוטר כי הוא היה בקשר עין רציף עם החשוד, הוא הדף את המפגינים על מנת לתפוס את החשוד, קפץ עליו תוך כדי שהוא צעק משטרת ותפס אותו.

ב"כ הנائم טען כי שוטרים אחרים לא ראו את האירוע לפיו הנائم ניסה לבועט בשוטר בלו, הגם שהיו שם שוטרים נוספים, רק השוטר בלו ראה את הסיטואציה. טען כי השוטר זו לא ידע להסביר מדוע הוא כתב את הדוח למחמת היום. הפנה לכך שהשוטר זו תאר מצב שלא תואר ע"י שוטרים אחרים, לעניין העובדת שהוא ראה את יוסי בלו בנסיבות בהן תופסים אותו ההמון ומכוונים אותו פנימה והשוטר "נסאב" והופל ארצה, סיטואציה שהשוטר בלו בעצמו לא תאר.

הפנה לכך שבדוח הראISON שכותב השוטר בלו הוא לא התייחס לאירוע החיריג בתוך הנידית. בהמשך הוא מתייחס לאירוע חריג. עוד ציין כי השוטר קלין, מפקד התחנה, תאר את הכניסת הנאשם במספר 2 לנידית בשונה מהשוטר גואטה ובשונה מהשוטר בלו.

טען ב"כ הנאים שאין הגיון בכך שנאים במספר 2 שנטען שניסתה לתקוף את השוטר באופן שהניף את רגלו ונעצר, בעוד שMageenim אחרים נתנו לשוטר בלו מכות אגרוף, חנקו אותו, בעטו בו ולא נעשה שום דבר נגדם.

הפנה לכך שמקודם לתמונהטען שהוא שמע את הדברים שאמר הנאשם במספר 2 לשוטר בלו והוא רשם את הדברים על אף ידו ואחר כך העלה אותם לדוח הפעולה לעומת השוטר אביעד אף שגם הוא הוביל את העזרה לנידית אך לא שמע מאומה.

טען כי המאשימה לא הוכיחה את אשמתו של הנאשם במספר 2 מעיל לכל ספק סביר, כאשר הגרסה לפיה הוא ניסה לבועט לשוטר בראש, הינה גרסה מול גרסה שלא נאחות עדויות אחרות.

באשר לנאים במספר 1טען שהנאימים עמד במקומו, לא החזיק שלט, הוא לא היכה שוטר.

הפנה לכך שהשוטר יוסי בלו לא ראה מי היכה אותו, הפנה לכך שני שוטרים תארו מצב בו נאים במספר 1 הניף את השלט והיכה בגופו של בלו.טען כי אין מחלוקת שבמקום היו המונך רב והזיהוי של הנאשם כאדם חרדי בתוך הפגיעה של חרדים שלבושים אותו דבר אינו זיהוי.טען כי אין שום סיבה לא להאמין לעדי ההגנה.

טען כי משקלו של הסרטון נמור מאד, הוайл ואפשרי שמדובר בסרטון שהוא ערוך ואין לדעת מי צילמו, מי ערכו, מתי הוא צולם, מה אורכו האמתי או האם הושטטו ממנו חלקים.

טען כי הוא סבור שהשוטר התבבל עת הוא סבר שנאים במספר 1 היה זה שהיכה.

טען כי ההגנה לא טוענת שהשוטר לא קיבל מכחה, גם שיש שוטר שלא ראה שהוא קיבל מכחה. עם זאת, קיימת אפשרות לפיה השוטר בלו קיבל מכחות עם קרשימים, עם שדריות, עם אגרופים במספר מקומות, ובלתי אפשרי שניצפה רק אדם אחד מנהית מכחה, אותה מכחה שבוגינה נשבר המקל.

טען כי המשטרת פעלת באופן של אכיפה בררנית הוайл ומפגנים נוספים התפרעו, והמשטרת החליטה דזוקא לעצור את שני הנאים אשר בעצם לא לקחו חלק פעיל, ולא ליוו את האירוע, ולא היו ממנהיגי האירוע.
לאור האמור עתר להורות על זיכוי הנאים.

ההוראות החוקיות:

סעיף 151 עניינו " התקהלות אסורה".

ההוראה החוקית קובעת כדלקמן: "שלושה אנשים לפחות שהתקהלו לשם עבירה, או שהתקהלו למטרת משותפת, ואפילו כשרה, ומתנהגים באופן הנזון לאנשים בסביבה יסוד סביר לחושש שהמתקהלים יעשו מעשה שיפר את השלום או שבעצם התקהלות יעוררו אנשים, ללא צורך ולא עילה מספקת להפר את השלום, הרו

זו התקהלות אסורה והמשתתף בהתקהלות אסורה דין שנה אחת.

סעיף 152 עניינו "התפרעות".

ההוראה החוקית קובעת כדלקמן: "**התקהלות אסורה, שהתחילה לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, הרי זו התפרעות, והמשתתף בהתפרעות, דין מאסר שנתיים.**"

כבוד השופט קדמי בספריו על הדין ופליליים, חוק העונשין, חלק רביעי, מהדורה תשס"ו 2006 אומר כי התקהלות אסורה עלולה לחדדרה להתפרעות,DOI לעניין זה בקיומו של חשש סביר לפיו התקהלות האסורה תהפוך להתפרעות המקימה בסיס לה?url>הרשות המשטרת להחזיר הסדר הציבורי על כנו,DOI צוות לגורמים המוסמכים מוקם בסיס לשימוש בכוח מצד המשטרה (שם בעמוד 2010). כבוד השופט קדמי כותב כי **היסוד העובדתי** משמעו לגבי התקהלה "משתתף" היא כפי שמשמעותה בעבירה של השתתפות התקהלות אסורה DOI בכך בעצם הנוכחות במקום **"כשה אינה בגדר התעכוב קמעא מחמת סקרנות"** (ראו שם עמוד 2011).

"**התקהלות אסורה**" הייתה ל"התפרעות" משמעו הן בהגדרת הערים שבסעיף (הנסיבות) **"שיעור בה כדי להטיל אימה על הציבור"** (נסיבות המאפיינת את התקהלות) (שם בעמוד 2012).

היסוד הנפשי הינו עבירה התנהגתית שאין דרישת כלפי טיב המעשה, קרי, ההשתתפות התקהלות אסורה, וכלפי התקיימות הנסיבות, קרי, הופכת את התקהלות אסורה להתפרעות.

כבוד השופט קדמי באשר ליסוד הנפשי בעבירה של התקהלות אסורה כותב, כי על מנת שאדם יראה כמשתתף התקהלות אסורה, DOI בכך שהוא ידוע את אופיה האסור וגם מי שלא בא להשתתף מלכתחילה במטרת המקורית, והמשיך להשתתף בה על אף ידיעתו שהפכה לבלי חוקית עקב הפרת שלום הציבור אשם בעבירה... (ראו שם עמוד 2009) המודעות צריכה להתייחס למעשה.

באשר להתפרעות, כבוד השופט קדמי הפנה לתיק פלילי 01-2005 שם נקבע כדלקמן: "**בהתשתחות 3 בנות מתחת לגיפן ניסיונות למנוע בכוח מהשותרים... להוציא נערות אלו, וכאשר כמעט כל הנוכחים... צועקים... וחלקים מונעים בכוח... להוציא את הנערות- יש בכך משום הפרת שלום שיש בה כדי לטיל אימה על הציבור כהגדורתה בסעיף 152**" (ראו שם עמוד 2011).

סעיף 274 עניינו "תקיפה שוטר בנסיבות חמירות".

ההוראה החוקית מורה "**התקוף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק ונתקינה בו אחת מלאה, דין-**
מאסר עד 5 שנים ולא פחות מ-3 חודשים;

(1) התקoon להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו;

... (2)

(3) התקופה הייתה בצוותא של יותר משלושה אנשים".

סעיף 275 עניינו " הפרעה לשוטר בשעת مليוי תפקידו ".

ההוראה החוקית מורה "העשה מעשה בכונה להפריע לשוטר כשהוא מלא את תפקידו כחוק או להכשילו בכך או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלוודור לשוטר, דין- מסר שלושה שנים ולא פחות מאשרים ימים".

סעיף 276 עניינו הגדרת "תקיפה" כמשמעותה בסעיף 378.

סעיף 378 מורה תקיפה- מהי.

ההוראה החוקית מורה "המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת,โดย ישיר או בעקיפין, ללא הסכמתו או בהסכמה שהושגה בתרמית- הרי זו תקיפה..."

כבוד השופט קדמי בספריו על הדיון בפליליים, חוק העונשין, חלק שלישי, מהדורה תשס"ו 2006, באשר לסעיף 274 כותב כי כל אחד משלושת הנסיבות הקטנים של סעיף 274 קובע גורם מחמיר לעבירה של תקיפת שוטר הקבועה בסעיף 273. כל אחד מהנסיבות הקטנים הינו עבירה עצמאית. הסעיף מדבר על תקיפת שוטר בלבד, היסוד העובדתי והנפשי מגולמים במילימ התוקף שוטר כשהוא מלא תפקידו כחוק. המשמעות היא, תקיפת שוטר לפי סעיף 273 בעבירה של 274 (1) דרוש קיומה של כוונה להכשיל למונע או להפריע והמשמעות היא עשיית מעשה תקיפה מתוך שאיפה או מטרה להשיג את התכליות שלמענה נקבע האיסור, בנוסף למודעות כלפי טיב המעשה והתקיימות הנسبות והעבירה הופכת לעבירה התנהגתית. מדובר בתקיפה מתוך כוונה להכשיל או להפריע. מדובר בעשיית כל מעשה שבכוונו להכשיל או להפריע.

סעיף קטן 3 עניינו תקיפה בצוותא של יותר משלושה אנשים. לא נדרש שתוקפים חבירו ייחדי, בפועל צריך שישתתפו בתקיפה יותר משלושה אנשים.

סעיף 273 תקיפת שוטר משמעותו תקיפה כפי שהגדרת תקיפה לפי סעיף 378, שוטר כמשמעותו בפקודת המשטרה. היסוד העובדתי שהשוטר מלא תפקידו כחוק, את תפקידו המשטרתי. כאשר מעשה נעשה ללא סמכות אין לראותו כמעשה שנעשה בשעת مليוי תפקידו.

היסוד העובדתי הינו התקיפה, והיסוד הנפשי, נדרש ידיעה שמדובר בשוטר והידיעה יכולה להיות נעוצה בכר שהנתקףلبש מדים והთוארה במקום מספיקה כדי להבחן בכר, יכולה להיות נעוצה בכר שהנתקף מודיע על כך שהוא שוטר, בין עם הצגת תעודה מתאימה ובין בכל דרך אחרת.

באשר לסעיף 275 מורה "העבירה שבסעיף זה "משלימה" למשעה את העבירה הבסיסית של תקיפת שוטר בכר עמוד 33

שהיא חלה על כל מעשה ולאו דווקא מעשה של תקיפה אך להבדיל מהעבירה הבסיסית דורשת העבירה לפי סימן זה קיומה של כוונה להפריע או להכשיל. המושגים להפריע ולהכשיל זכו בפסקה למשמעות רחבה מאוד כגון מסירת שם כזוב לשוטר, סירוב להתלוות לשוטר לתחנה...".

הבחנה בין תקיפה להפרעה נעוץ בכך שתתקיפה מחייבת מגע פיזי עם גוף המותקף והפרעה אינה טעונה מגע.

באשר ליסוד הפיזי הכוונה היא מעשה כלשהו שיש בו באופן אובייקטיבי כדי להפריע כאשר שוטר מלא תפקידו כחוק או אדם אחר העוזר לשוטר.

באשר ליסוד הנפשי העבירה היא התנהגות של מחשבה לפולילית שדורשת כוונה והיסוד הנפשי בא על סיפוקו בשניים, במידעות כלפי טיב המעשה ובהתקיימות הנסיבות, ושנית בעשיית המעשה תוך מטרה או שאופה להפריע לשוטר או להכשילו במילוי תפקידו, וזאת בנוסף כלפי טיב המעשה והתקיימות הנסיבות כאשר לנסיבות היוות הקורבן שוטר (ראו שם עמודים 1657, 1658).

ממצאים ומסקנות:

לשני הנאשמים מיוחסת עבירה של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם והתפרעות.

שני הנאשמים נעצרו במקום האירוע במקום בו התקיימה ההפגנה.

נאשם מספר 1 טען שהוא ניסה להמלט כאשר ראה המולה במקום. חרף האמור לגרסתו בעת שהשוטר הודיע לו על מעצרו, הוא הלך עם השוטר, ללא כל ניסיון להמלט.

נאשם מספר 2 טען כי הוא ירד מהמדרכה לכਬיש הוואיל והוא ראה חבר בצד השני של הכביש. טען כי כשהשוטר התחיל לרצוח הוא ברוח. הבהיר שברחוב מאחר והוא ראה את השוטר שולח ידיים ומתחילה לרצוח, וזה הוא ברוח ואחרים גם ברוחו.

אם הtribuna הוכיחה כי הנאשמים עברו עבירות של התפרעות והפרעה לשוטרים במילוי תפקידם?

על פי ההלכה הפטישה התקהלות אסורה תהפו להתרפעות כאשר המתקהלים לא מוציאים לגורמים המוסמכים, במקרים מסוימים למשטרת יש בסיס גם להשתמש בכוח.

במקרה הנדון לא מדובר בהגעה מקרית למקום התקהלות. הנאשמים, כל אחד מהם, מסר כי הוא הגיע למקום התקהלות שלא במקרה.

הנאשם מספר 1 מסר כי השתתף בהפגנה.

הנאשם מספר 2 מסר כי עמד מהצד ותמן.

הנאשמים ידעו שהם משתתפים בהתקהלות שבמהלכה הפריעו המתקהלים לתנועה.

התקהלות שבמהלכה הקהל הפריע לשוטרים, לא עלה על המדריכה, ולא צוית להוראות השוטרים.

זאת ועוד, השוטר בלו ניסה לעצור את הנאשם מספר 2. הקהל ניסה למנוע מהשוטר בלו ומהשוטרים שהגיעו לסייע לו, לעצור את הנאשם מספר 2 וניסו למלט את הנאשם מידיו של השוטר בלו.

כמו כן מעודתו של השוטר אל נתן עליה כי המפגינים שעמדו על הכביש צעקו בגנות המדינה, קיללו אנשים שעברו בדרך ואנשים שעמדו בתחנת האוטובוס הסמוכה.

משמעות התנהלותם של המפגינים היה בה כדי להטיל אימה על הציבור, כפי שעולה מההגדירות החוקיות.

כמו כן מעודות השוטר בלו עליה שהמפגינים ישבו על הכביש ומונעו מכל רכב לנסוע.

כך גם עלה מדווח הפעולה שרשם השוטר שלומי ברג (ת/15).

השוטר אמסלם מסר, בין היתר, כי סיכנו בתנהלותם חי אדם.

לענין לכך רב שהפגינו המפגינים התקיחו במצורו (ת/16) גם פקד הררי.

השוטר קלין מסר שהיתה מתחאה בלתי חוקית.

השוטר גואטה אף הוא מסר אודות התנהלות המפגינים שסרבו לפנות את הצומת.

השוטר גור תאר ההתקהלוות ואת הנסiouן למנוע מעצרו של חשוד 2 ואת תקיפתו של בלו על ידי חשוד 1.

משמעות, לאור העדויות שתוארו בהרחבה במסגרת ראיות הטבעה והמצגים שהוגשו, מצאתי כי

ה�性מה הוכחה מעלה לכל ספק סביר את העבירה שענינה התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין.

כך גם לענין העבירה של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם.

הנאומים, היו חלק מהפגינים ולא מילאו אחר הוראות השוטרים במהלך ההפגנה.

באשר לנائب מספר 2, הנאשם לא נשמע להוראות השוטרים לאחר שנעצר והפריע בעת שנייסו לאזקן, ובהמשך התנגד באלים בעת שנייסו להכניסו לנידת.

העובדת שהנאום לא הילך מרצונו החופשי עם השוטרים והוא צריך להפעיל כח כדי להכניסו לנידת ולאזקן, עלה מעודותם של מספר שוטרים ממופרט לעיל, לדוגמה, רפ"ק אלנטן תאר שהנאום סרב להושיט ידיו, ניסה להוציאן מידיו השוטרים, ניסה להמלט והפיל עצמו על השוטר.

מצאתי כי גם אם קיימות סתיות בין המזכיר הראשון לזכר השני המשלים לגבי התנהלות הנאשם בניידת, ובאשר לעובדה שלגבי אופן התנהלוותם בניידת השוטרים לא צינו התנהלוות במזכיר הראשון אלא במזכיר המשלים, כפי שעלה מעודותו של השוטר בלו ומעודותו של השוטר אביעד אפל, אז באשר לאופן בו התנהג הנאשם בדרך לנידת, התנהלוותם

הלא תקינה, הסירוב והאלימות שהפעיל, עלתה מעדות השוטר בלו, מעדות השוטר קלין, מעדות השוטר יוסי גואטה, מעדות השוטר אבידע אף, עדות השוטר זו אל נתן ועדות השוטר יניב פינקל.

משמע, הנאשם מספר 2 הפריע לשוטרים במילוי תפקידם, הן במהלך ההגנה עת סרב להשמע להוראות חלק מהקהל המפיגנים, והן בהמשך בהתנגדות למצור ובהתנגדות להיכנס לנידת ובהתנהלות מול השוטר בלו.

באשר לנائم מספר 1, הנאשם ניסה לבסוף בעת שהשוטר הודיע לו על מעצרו, כפי שעלה מעדות השוטר אסלאם, ובכך הת מלאו יסודות העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וזאת מעבר לכך שהשתתף בהגנה הלא חוקית בה הקהל לא צית להוראות השוטרים וניסה לסייע למלא את הנאשם מספר 2, כפי שתואר ובאופן שתקף את השוטר בלו והוא בסמוך לשוטר בלו ובכך היווה חלק מהקהל שיצר טבעת סביב השוטר בלו, בעת שנייה לעצור החשוד מספר 2.

אם התביעה הוכיחה כי הנאשם מס' 1 עבר עבירה של תקיפת שוטרים בנסיבות חמירות וה הנאשם מס' 2 עבר עבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים?

טענת ההגנה היא כי השוטרים טעו באשר לזהות מי שתקף את השוטר בלו באמצעות השלט בגבו וטעו לגבי זהות האדם אשר הניף את הרגל וניסה לפגוע בשוטר בלו.

לענין העבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים שמוכיחת לנائم מספר 2 באופן שנייה להניף את הרגל כלפי פניו של השוטר בלו, העיד השוטר בלו בסוגיה זו. עסקין בעדות השוטר מול עדות הנאשם שהכחיש המוכיח לו.

דא עקא השוטר בלו מסר בעדותו כי במהלך מעצרו הנאשם אמר לו, בסך הכל הרמתה את הרגל.

השוטר קלין, טען כי בעת שהוא סייע לשוטר בלו במניעתו של הנאשם מספר 2, בעת שהוא הוביל את הנאשם מספר 2 לנידת, אמר הנאשם מספר 2 לשוטר בלו, הרמתה את הרגל כדי לבעוט לרך בראש, או לפגוע לרך בראש, והוא, השוטר קלין, רשם את האמרה על ידו. בהמשך, העלה את הדברים שרשם על ידו בדוח שערן.

משמע, שני שוטרים שמעו מפי הנאשם שהוא הרם את הרגל.

משמע, הדברים שאמר הנאשם מוכיחים את העובדה שהוא, ולא אחר, ניסה לתקוף את השוטר בלו.
ה הנאשם הכחיש הכחשה גורפת שהוא אמר את הדברים.

אני ערה לכך שהשוטר אל נתן תאר את הנאשם כאדם בריא, בעוד בפועל מדובר באדם רזה.

אללא שהאירוע ארע כשתים עוגר למועד בו הנאשם מסר את עדותו בביבה"ש, אין לדעת מה היו מימדי גופו המדוייקים של הנאשם בעת האירוע, גם שקיים תקליטור שמתעד חלק מהאירוע. אפשרי שבשל העובדה שה הנאשם היה לבוש בלבגד עליון שחור, לא ניתן היה להבחין במידותיו הגופניות בעת האירוע.

אני סבורה כי בנסיבות בהן שני שוטרים שמעו את הנאשם אומר את האמרה שמתיחסת להרמת הרגל, וה הנאשם הכחיש שהשמיע אמירה כלשהי, יש להעדיף את דבריהם על פני דברי הנאשם.

מצאת כי האמירה יש בה כאמור כדי לקשור את הנאשם לעבירה של נסיון לתקיפת שוטר, באופן המიיחס לו, קרי, נסיון לבועט בשוטר בלו, לכיוון ראשו, כפי שמסר השוטר בלו בעדותו.

באשר לנאם מספר 1, השוטרים אמלים וגור העידו כי הוא תקף את השוטר בלו. השוטר אמלם תפס את הנאשם מספר 1 והuid כי מהרגע בו תקף את השוטר בלו ועד לרגעו לא יайд עמו קשר עין.

השוטר אורי גור הבחן במעשי הנאם מספר 1, ובחקירתו הנגדית הבahir כי העובדה שתואר העדים השוטרים אינם זהה, נובעת מנקודת מבטו של כל שוטר ומכך שככל שוטר חווה את האירוע מזוויות אחרות.

אני ערה לכך שני העדים, עדי ההגנה, העידו כי הנאם מספר 1 לא אחז מאומה בידו. כמו כן הנאשם כפר בכך שתקף את השוטר בלו.

יחד עם זאת, הנאשם מספר 1 מסר כי הוא הגיע בלבד למקום האירוע ועדותו לא עלתה בקנה אחד עם עדות עד ההגנה מר דוד כי טוב, אשר מסר כי הוא הגיע בלבד עם הנאשם מספר 1 למקום האירוע. בהמשך העד מסר הסברים שונים באשר לעובדה מדוע גרסתו לא עלתה בקנה אחד עם גרסת הנאשם מספר 1, לגבי הגיעו למקום האירוע.

אין בידי לקבל את הסברים. לא מצאת כי ניתן לישב בין גרסאותיו של הנאשם מספר 1 ושל העד לגבי הגיעו למקום האירוע. יתר על כן לא ברור מדוע, גם אם גרסתו של העד ההגנה נכונה, גרסה לפיה הוא שם ליבו לגבי התנהלותו נאם מספר 1 בעת האירוע, כיצד אם גרסתו הוא לא עומד בסימון לנאם מספר 1, עליה בידו לעקב אחריו התנהלותו.

כמו כן מעודתו עליה כי הוא לא התמקד דווקא בנאם מספר 1 בעת האירוע.

זאת ועוד, טען כי אינו זכר אם עקב אחריו הנאשם מספר 1 בתוך המונ.

באשר לעדותו של עד ההגנה מר שהו, לא ברור כיצד העד אשר הבחן בנאם והבחן במתפללים נוספים מבית הכנסת, דווקא שמר קשר עין עם נאם מספר 1 ולא עם אחרים.

משמעותו, אפשרי שלא היה עיר לכל מעשי הנאשם.

יתר כל כך, התרשםתי שעסקין بعد שמעוני בתוצאות המשפט לאור גרסתו במהלך הדיון גם לגבי סוגיות נוספות, העד טען כי דווקא השוטרים הם אלה שדחו את האזרחים, וראה את הנאשם מספר 1 נופל לאור דחיפות השוטרים, וראה שהנאם מספר 1 מותקף.

אני סבורה כי ניתן לישב בין דבריו השוטרים, גם שהשוטרים לא דיברו בלשון אחת, בשים לב לכך שככל אחד מהשוטרים הגיע למקום ההתקלות ולהפגנה בזמן אחר ובלב אחר של האירוע, וכל אחד

מהשוטריםלקח חלק באירוע בזמן מסוים וסייע לפועלה שאינה בהכרח אותה פועלה אשרלקח בה חלק שוטר אחר, וכל שוטר עמד במהלך האירוע במקום אחר, ואפשר עלי פי העדויות ששוטר הצדיף לשיער לשוטר אחר לאחר תחילת האירוע, ועובדה זו עלתה מעדות השוטרים ומחקריםם, לדוגמה, השוטר אף הגיע לאירוע כאשר השוטר בלו ניסה לאזוק

הuczor, גם בהמשך הבירור כי אפשרי שהפנה לשוטר בלוי הגב והזיז הקהל, משכך לא ראה כל דבר, משכך תאורו את האירוע אינו בהכרח זהה לתאור האירוע על ידי שוטר אחר.

לאור האמור דבריהם של השוטרים אינם אחידים ותאורים את האירוע אינו אחד.

כל אחד העיד אודות מעשי ומזה שנטפס בעיניו ובחושיו.

עם זאת עלה באופן ברור מהעדויות כי השוטר אמלסם תפס את הנאשם מספר 1, ומהרגע בו תקף הנאשם את השוטר בלוי ועד למעצרו, לא איבד עמו קשר עין, והשוטר אורי גור הבחן במשבי הנאשם מספר 1 ותאர את מעשיו, והכל כמתואר לעיל.

באשר לנאם מספר 2 חלקו באירוע, נסיוון התקיפה של השוטר בלוי, עלה מעדות השוטר בלוי, והאמירה אשר השמייע, עלתה מעדות השוטרים בלוי וקלין, אמירה אשר יש בה כדי לקשור אותו לעבירה המיוחסת לו.

באשר לעדויות הנאים ועדות עדי ההגנה, לא מצאתי כי ניתן לבדוק את דברי עדי ההגנה ברוח בה בחרנתי את דברי עדי הتبיעה, בשם לב לך שעדי ההגנה טענו כי היה להם קשר רציף עם נאם מספר 1 מתחילת האירוע ובמהלך האירוע.

לטעמי העדים תארו את האירוע באופן סלקטיבי. העד מר שהו לא ראה שוטרים הותקפו, לא שמע גידופים ואמרות נאצה כלפי השוטרים, גם שעובדות תקיפת השוטרים ומילוט הנאצה והגידופים על מעדויות העדים. באשר לעד כי טוב, תאورو באשר לאופן הגיעו למקום האירוע, אינם מתישב עם דברי הנאשם מספר 1.

לאור האמור מצאתי כי אין בידי לקבל את גרסאות עדי ההגנה כמציאות את גרסת הנאשם, ובחרנתי את גרסאות הנאים מול ראיות הتبיעה, וממצאתי כי אני מעדיפה את דברי השוטרים ואת הראיות אשר הובאו מטעם הتبיעה, על פני גרסת הנאים, אשר מצאתי אותה כבלתי מהינה.

איןני מאמינה לדברי הנאשם מספר 1.

איןני מאמינה לדברי הנאשם מספר 2.

אני מאמינה לדברי השוטרים אשר כל אחד מהם הסביר כיצד הנאשם אותו הוא עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, הוא ולא אחר, וכי צד קשור את הנאשם לביצוע העבירה, וזהה את הנאשם מבין כל המונן המתקהלים.

לאור האמור לעיל אני קובעת כי הتبיעה הוכיחה את אשמת הנאים מעלה לכל ספק סביר, ומרשיצה את הנאים בעבירות המיוחסת להם בכתב האישום על פי עובדות כתוב האישום.

הכרעת הדין ניתנה והודיעה ביום כ"ז אלול תשע"ז, 17/09/2017 במעמד הנאים, ב"כ וב"כ המאשימה.

המסמך הופק ונחתם ביום 26.9.17 בהעדר הצדדים.

המציאות מתבקשת לשגר את הכרעת הדין לצדים.